

KÓRHÁZUNK

A JÓSA ANDRÁS OKTATÓ KÓRHÁZ FOLYÓIRATA

VI. évfolyam • 1. szám

2009. február

Többmilliárdos nagyberuházás

■ HAMAROSAN ÉPÜL A TÖMBKÓRHÁZ

1 millió forint a Gyermekosztálynak

Döntés után, integráció előtt

Biztonságban a munkahelyek és a betegellátás

Szabolcs-Szatmár-Bereg Megye Közgyűlése 2009. február 26.-i ülésén úgy határozott, hogy a fenntartásában lévő kórházak (Jósa András Oktató Kórház Nyíregyháza, Szatmár-Beregi Kórház és Gyógyfürdők Fehérgyarmat, valamint a Sántba Kálmán Mentális Egészségközpont és Szakkórház Nagykálló) további működését összehangolja, megőrizve ezzel a betegellátás színvonalát és a kórházak dolgozóinak munkahelyét. A döntés háttéréről Seszták Oszkárt a közgyűlés elnökét és Dr. Pikó Károly főigazgatót kérdeztük:

Seszták Oszkár:

– Szabolcs-Szatmár-Bereg Megye Közgyűlésében már évek óta - pártállástól függetlenül - újra és újra előke-
 rült a javaslat, hogy a megye kezében levő egészségügyi intézmények jobban összehangolhatnák tevékenységüket, segíthetnék egymás működését. Ezt a konszenzust erősítette meg a döntés melletti 40 igen szavazat és mindössze három tartózkodás. Az elmúlt időszakban a kórházaink vezetősége, munkatársai és a megye komoly erőfeszítéseket tettek a pénzügyi egyensúly megteremtésére, azonban az alulfinanszírozottság veszélybe sodorta a minőségi betegellátás biztosítását, a kórházi pénzügyi egyensúlyát. Az egyes intézmények szintjén már nem maradtak tartalékaink, nincs mód további megtakarításra. A betegellátás és a dolgozók érdekei azt kívánták, hogy a helyzet körültekintő vizsgálata után - fő szempontként szem előtt tartva a munkahelyek megőrzését - újra meghatározzuk a rentábilisan fenntartható egészség-

ügyi intézményrendszer további működésének kereteit. A megyei közgyűlés ezért úgy döntött, hogy a megye kórházait a jövőben 100%-ban megyei önkormányzati tulajdonban lévő korlátolt felelősségű társaságokkal irányítja, abból pedig holdingot hoz létre. A kórházak összevonása a megyei önkormányzat részéről csak megfelelő garanciákkal képzelhető el, ezért a fenntartó tulajdonos az egészségügyi intézmények dolgozóinak továbbfoglalkoztatását biztosítja, az egészségügyi ellátáshoz szükséges vagyont pedig továbbra is közösségi tulajdonban tartja. - indokolta a döntést Seszták Oszkár a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlés elnöke. Aki hozzátette: A modellértékű struktúra lehetőséget biztosít majd az intézmények összehangolt, gazdaságos működésére, a betegutak hatékonyabbá tételére, az intézményi erőforrások optimálisabb kihasználására, miközben nem kerül veszélybe a betegellátás folytonossága. Az új szervezeti forma kialakításának segítségével, az elvárások szerint az egészségügyben feszültséget okozó finanszírozási nehézségek is kiküszöbölhetőek lesznek.

Fontos kiemelni, hogy a megyei közgyűlés 2/2009 (II.26) számú határozatában rögzítette, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat az intézkedésekben érintett minden munkavállaló számára továbbfoglalkoztatási lehetőséget biztosít a megyei önkormányzat részéről megalapítandó gazdasági társaságokban. Ugyanezen határozatában a Megyei Önkormányzat kifejezte szándékát arra vonatkozóan is, hogy

az egészségügyi közfeladat hatékonyabb teljesítése érdekében érintett önkormányzati vagyont továbbra is az önkormányzat tulajdonában tartja. Az egészségügyi vagyon védelme kiemelkedően fontos, hiszen ez nyújthat megfelelő garanciát a munkahelyek megőrzésére. Van egy másik fontos biztosítékunk is, ez pedig nem más, mint a "Pólus projekt" sikere, hiszen ez hosszútávon biztos alapot teremt a munkahelyek megőrzésére. Megkezdtuk és tovább folytatjuk a megbeszéléseket az érintett egészségügyi intézmények szakszervezeteivel, hogy egy olyan mindenkirel részéről elfogadott kollektív szerződést készítsenek, amely a közgyűlés részéről biztosított garanciális elemeket és a dolgozók érdekeit egyaránt rögzíti. Közös ügyünk, hogy a gyógyítás biztonságát megőrizve betegjeink magas szakmai színvonalú egészségügyi ellátást kapjanak, szakorvosaink és a szakdolgozóink pedig megtalálják nálunk számításukat, ezért a megyei önkormányzat bízik a szakszervezetek és a kórházi dolgozók együttműködésében, támogatásában.

– Milyen lépések következnek ezután?

Dr. Pikó Károly:

– Nem szabad sajnos megfélemlenünk arról, hogy Magyarországon az egészségügyi intézmények egyre több területen néznek szembe a napi működésüket elnehezítő forráshiánnyal. A helyzet ismerete és kollégáink felelős magatartása átszűrte már kórházunkat sok nehézségen.

Azonban további megta-

karításokra nincs már módunk, a létszámleépítést pedig szeretnénk elkerülni, a betegellátás biztonságát megőrizni. Így a kórházak összefogásban látom én is a lehetőségeket és a munkahelyek megőrzésének zálogát. Azzal, hogy az intézményi fenntartó megfelelő garanciákat nyújtott munkatársaink továbbfoglalkoztatására és az egészségügyi közfeladat ellátását célzó vagydon önkormányzati tulajdonban maradt számunkra a két legfontosabb szempont érvényesült. Két körben szeretnénk meghatározni azokat a fontos lépéseket, amelyek az érintett kórházak együttműködésében ránk várnak: egyrészt előzetes egyeztetések keretén belül a kórház érdekvéviselőivel, vezetőivel, másrészt folyamatos tájékoztatással és együttműködéssel a dolgozóink irányában. Ezeknek a megbeszéléseknek a kereteit, időpontját a megye képviselőivel már egyeztetettük. Nyíregyháza, Nagykálló és Fehérgyarmat kórházainak együttműködése rengeteg olyan lehetőséget rejt, amelyet eddig nem, vagy csak részben voltunk képesek kihasználni, ilyen például: a hiányszakmákban az intézmények segíthetik egymás betegellátását, közös érdekérvényesítést érhetnek el a beszállítók vonatkozásában, közös pályázatokat nyújthatnak be és a kutatás-fejlesztési területeket erősíthetik. Mindennapi feladataink tehát nem változnak meg, csak lehetőségeink bővültek, úgy hogy mindeközben minden dolgozónk számára biztosítani tudjuk a továbbfoglalkoztatást. Úgy gondolom mindannyiunk közös érdeke, hogy a megyében

egy olyan működőképes egészségügyi ellátórendszer jöjjön létre, amelyből a lehető legtöbb előnyt tudjuk kihozni a betegek ellátásának biztosítása és szakorvosaink, szakdolgozóink munkájának segítése érdekében.

– Mi a lehetőség az egészségügyben dolgozók számára, hogy jogaik ne sérüljenek?

*Dr. Kántor Katalin,
Bolek Tamás:*

– Nem örülünk a közgyűlés meghozott döntésének, hiszen ismételt finanszírozási okokra és gazdasági helyzetre utalva hoznak döntést az egészségügyben dolgozókról, amelyben po-

tenciálisan a dolgozók érdekei sérülhetnek. Elfogadva azonban, hogy a fenntartó lépéskényszerbe került, fő feladatunknak tekintjük a dolgozók gazdasági és szakmai érdekeinek minél magasabb szintű védelmét. A szakszervezet jelenleg még nem látja azokat a tényeket és nem rendelkezik azokkal a garanciákkal, amelyek alapján biztosítottak látná a dolgozók számára az érdeksérülés nélküli átmenetet a közalkalmazotti struktúrából az alkalmazotti rétegbe, illetve azt, hogy milyen új lehetőségeket biztosít a leendő struktúra a dolgozók előmeneteli lehetőségeire. Ahhoz, hogy az átalakulás érdeksérelem nélkül

történjen meg, írásban kell rendelkezünk azzal az ígérettel, hogy a gazdasági társasággá való átalakulás napján életbe léptetik a Kollektív Szerződést, amely lehetővé teszi a közalkalmazotti tv-ben biztosított jogok kompenzálását, illetve továbbvitelét, a foglalkoztatás zökkenőmentes átalakulásának biztosítása érdekében. Az EDDSZ helyi és megyei szervezete, együttműködésben a Közalkalmazotti Tanácsokkal, illetve a megyei és helyi Orvosi és Szakdolgozói Kamara testületeivel, ezen dolgozik. Feladatunk, hogy folyamatosan egyeztessünk a leendő menedzsmenttel és együttesen olyan Kollektív Szerződést dol-

gozzunk ki mind a három intézményben, amely ezt a fenti zökkenőmentes átalakítást segíti. Reméljük, hogy a szükséges garanciákat a Megyei Közgyűlés és a menedzsment biztosítani fogja, mivel a betegellátás sérülés nélküli folyamatos működéséhez a kórházban dolgozó emberek megbecsült, félelem nélküli munkavégzése, a foglalkoztatási biztonság tudata alapvetően szükséges. Bízunk abban, hogy a fenntartó és a jelenlegi menedzsment eddigi pozitív hozzáállása végigkíséri az átalakulás folyamatát és minél hamarabb megkapjuk a szóban megtett ígéretekről az írásbeli garanciákat is.

Kórházfejlesztés uniós forrásból - színvonalasabb betegellátás

Hamarosan többmilliárdos nagyberuházás kezdődik az intézményben

Eredményesen szerepelt a Jósa András Oktató Kórház az Új Magyarország Fejlesztési Terv Pólus Programjának keretein belül kiírt pályázaton. A bíráló bizottságtól az intézmény által benyújtott projekt érdemelte ki a legmagasabb pontszámot, így a legnagyobb összegű, 12 milliárdos támogatásra pályázhattak. Az eredményes pályázatot követően, a közbeszerzési eljárások lebonyolítása után, a közeljövőben hozzákezdhetnek a lakosság elégedettségét, élettartamának növelését célzó magas szakmai színvonalon működő kórházi struktúra három ütemben történő kialakításához. A tervek szerint az év második felében már megkezdődnek az első ütem kivitelezési munkái - környezetbarát technológiák alkalmazásával -, melyek során a Szent István utcai telephelyen az elavult, korszerűtlen épületeket lebontják és ezek helyén épí-

tik fel mintegy 27 ezer négyzetméteren a korszerű tömbkórházat, ahol belgyógyászati, gyermekgyógyászati, onkológiai centrumot alakítanak ki. Az épületeket folyosók fogják összekötni, így lerövidül a beteg-

a négyágyas kórtermek, melyekhez külön vizesblokk tartozik, a gyógyító munkát pedig a legmodernebb gépek, műszerek, felszerelések segítik majd az új komplexumban. A változás természetesen a

szállítás útja és megszűnik az a méltatlan helyzet, hogy a mozgásképtelen betegeket a szabad ég alatt tolják esőben, sárban egyik egységből a másikba különböző vizsgálatokra. A betegek kényelmét szolgálják majd

dolgozókat is érinti, hiszen lényegesen korszerűbb, jobb munkafeltételeket biztosító környezetben végezhetik a közeljövőben felelősségteljes munkájukat a régió betegellátását biztosító póluskórházban.

Mindehhez korszerű informatika is tartozik, a kórház a megye minden egészségügyi szolgáltatójával kapcsolatban lesz. A közeli tervek között szerepel, hogy a fenntartó megyei önkormányzat finanszírozásában megépül egy új konyha és étterem 1,5 milliárdos költséggel. Az önkormányzat több mint 1,2 milliárd forintos önerővel járul hozzá a tömbkórházi struktúra megvalósításához, az ehhez szükséges forrásokat mintegy 6 milliárd Ft értékben kibocsátott kötvénycsomag fedezi. A parkolási gondok megoldására pedig a Nagyvárad utcánál egy parkolóház építése is szerepel a tervekben.

A fejlesztéseket úgy kívánják megvalósítani, hogy a bontás és építkezés ideje alatt is biztosítják a betegellátás zavartalanágát. Az új tömbkórház kivitelezési munkáinak befejezését 2012-re tervezik.

21 ágygal bővül az Ápolási Osztály

A kórházban 2007. április 1-jétől működik 50 ágygal az Ápolási Osztály. Az önkormányzat és a menedzsment kezdeményezésére jött létre ez az új ellátási forma, amely már ezalatt a rövid idő alatt megérett a bővítésre-tájékoztatta lapunk munkatársát **Bíró Katalin** osztályvezető.

– *Milyenek az eddigi tapasztalatok? Kik vették eddig igénybe az osztály szolgáltatását?*

– Fiatalokat, időseket egyaránt fogadunk, olyan betegek kerülnek osztályunkra, akik állapota már nem indokolja a folyamatos orvosi ellátást, hogy aktív kórházi osztályon gyógyuljanak, de szükségük van arra, hogy to-

vábbra is biztosítva legyen az állapotuknak megfelelő szakszerű ápolás. Legfiatalabb betegünk 22 éves volt, a legidősebb pedig 102. Folyamatosan telt házunk van, egyre többen érdeklődnek és igénylik ezt a szolgáltatást, hiszen osztályunkon 24 órás biztonságos környezetben tölthetik napjaikat, teljes körű ápolást, gondozást kapnak háromágyas szobákban, biztosítjuk a gyógyszereket és a gyógyulásukhoz szükséges segédeszközöket. Két színvonalas társalgó televízióval, folyóirat-olvasó, áll a betegek rendelkezésére, Barangoló-kártyával a telefon is elérhető.

Segítséget nyújtunk mindennapi életvitelükhöz állapotuknak megfelelően, ideális környezetben, a sóstói erdő szomszédságában.

Ez az ellátási forma óriási segítséget jelent a hozzátartozóknak is, hiszen tehermentesítjük őket, ha pihenésre vágnak, vagy nem tudnak gondoskodni egyéb okok miatt a hozzátartozójukról.

– *Hogyan kerülhetnek ide*

illetve mennyi ideig maradhatnak a betegek az Ápolási Osztályon?

– Bárki igénybe veheti az ellátást, de elsősorban Szabolcs-Szatmár-Bereg megyieket fogadunk, a más megyéből érkezőknek emelt díjas szolgáltatást tudunk nyújtani.

A felvétel történhet a kórház valamelyik aktív, vagy krónikus osztályáról áthelyezéssel, esetleg másik fekvőbeteg-intézetből, vagy beutalóval, a házi orvos javaslatára. Beutaló nélkül is igénybe vehetik szolgáltatásunkat, de ebben az esetben magasabb az ellátás költsége. Vannak VIP szobáink, ezek az emeldíjas kategóri-

ába tartoznak, itt rádió, televízió, hűtő, mikro szolgálja kényelmüket, illetve kétféle menüből választhatnak a betegek. Ez a szolgáltatás naponta 2200 forintba kerül, míg az általános 400 forintba. Két hónap az ápolási idő, - hiszen ez egy átmeneti ellátási forma -, de indokolt esetben meghosszabbítható.

– *Elegendő ez az ágyszám, vagy tervezik az osztály bővítését?*

– Az Ápolási Osztály indulásakor szociális munkásaink felmérték az igényeket és már akkor kiderült, hogy szükség lesz a bővítésre. Az önkormányzat 20 millióval, 21 ágygal támogatja a fejlesztést.

Az ágyszám bővítés mellett az épület alapterületét is növeljük egy szép, tágas terrasszal, ahol ideális pihenő és étkező helyet fogunk kialakítani. Osztályunkon a személyi és a tárgyi feltételek egyaránt adottak a minőségi betegellátáshoz. A jól képzett és szakmai gyakorlattal rendelkező, a betegápolás iránt elkötelezett nővéri team mellett igény szerint gyógytornász, dietetikus, szociális munkás és kórházi lelkész látogatja osztályunkat, minél komfortosabb körülményeket biztosítva az ápolottnak.

Megbitt és fájdalmasan szép ünnepségen köszönte meg a menedzsmet nevében **Kupi Ildikó** humánpolitikai osztályvezető a kórház nyugdíjba vonuló munkatársainak a megköszönhetetlen, azt a sok-sok éves munkát, amellyel hozzásegítették az intézményt sikereibez, elért eredményeibez.

Szeretettel üdvözlöm a nyugdíjba vonuló kedves kollégákat!

Szándékosan mondom ezt, bár a többség nem ismerhet, mert október 1-jén kezdtem a munkát a kórházban. Mégis engem ért az a megtiszteltetés, hogy megköszönjem Önöknek sokéves, kitartó munkájukat.

A munkásságukat nem ismerhetem, ezért döntöttem úgy hogy elmondok Önöknek egy rövid történetet.

A szüleimről szeretnék Önöknek mesélni, amivel talán útravalóval szolgálhatok a nyugdíjasnapokra:

Naponta többször hallottam anyukámtól, anyósomtól, amíg dolgoztak, aj, csak végre nyugdíjba mehetnek már! - Mennyi mindent tudnék itthon csinálni, ha nem kellene állandóan rohanom, soha semmire nincs időm, örökké szalad a lakás, függönyt kellene mosni, de mikor? Hiszen este már fáradt vagyok, és a hétvégemet csak nem fogom erre pazarolni!

Ugyanez apukámtól, apósomtól: le kell mosni a kocsit, megígértem a Pistának, hogy átmegek meccset nézni, meginni egy-két üveg sört, de az asszony is nyugtat, csináljam meg a csapatot végre. És itt a sportlap is, amit reggel nem tudtam rendszeresen átnézni.

És sorolhatnám hosszan. Mennyi program, mennyi elvégzetlen, elvégezhetetlennek tűnő feladat.

Aztán eljött a nap, eljött a nyugdíj. Eljött a várva várt szabadság!

És eltelik egy-két hét, talán egy hónap is és a szülők nyugtalanok lettek. Nem így képzeltek. Egyik nap megy a másik után, üldögélni a négy fal között, a párjuk vagy a családtagjaik mennek dolgozik után, nincs kihez szólni, a

tévésorozatotak unják, igaz, hogy fényes a padló, tiszta az ablak, a kocsi karosszériáján is hasra esik a napfény, a Pista is ugyanazokat a marhaságokat mondja nap mint nap. Ezt vártuk ennyire?

Mi az, ami hiányzik?

Mi gyerekek rájöttünk. A változatosság. A társaság. A beszélgetések. A kapcsolatok. Az érzelmek.

Mit tettünk mi, családtagok? Elfoglaltságokat intéztünk az unatkozó nyugdíjásainknak.

Először felvetettük, hogy már elég tiszta a lakás, viszont már ráférne egy kis felújítás. Úgy osztottuk be a teendőket, hogy jó sokáig eltartson, és lekössük a felszabadult energiáikat. Nagyon élvezték a mesterekkel és az egymással való vitatkozásokat, váratlan helyzeteket.

A szüleim addig is tartottak állatokat és gondozták a kertet, de most újult erővel vetették bele magukat, mondván, hogy "üljünk egész nap"? Tyúkot ültetnek, libát tömnek és káposztát termelnek. Társukká váltak az állatok, van kiről gondoskodni. Közben persze folyamatosan hallgatjuk, hogy itt fájott fáj és hogy nekik 100 évig kell élniük, hogy ezt a sok munkát megcsinálják.

Apósom elkezdett aktívan

pecázni, anyósom, pedig elindult az üzleti életben, kihasználva a közszférában 30 év alatt felépített kapcsolatait. Ezt azóta is sikeresen gyakorolja, szinte úgy kell vele időpontot egyeztetni, ha látni akarjuk.

Gyorsan gondoskodtunk egy pár unokáról, és mi szülők nagyon hálásak voltunk, amikor több átvirrasztott éjszaka után rábízhattuk a gyerekeket a nagyszülőkre legalább egy alvás erejéig. Azt, hogy dolgozni tudok,

lepihenhetnek és megnézhetik kedvenc sorozatukat, úgy hogy nem ugrálnak közben rajtuk a gyerekek.

Szóval itt a nagyszülők nem unatkoznak, a kezdeti ijedelem, hogy mi lesz velük a nyugdíjas éveikben, szépen elmúlt, most már örülnek, ha lélegzethez jutnak az unokáktól és tőlünk.

Én azt mondom: nincs nagyobb baj addig, amíg valakit szeretnek, és ő is szeret. Mintha a bennünk lévő szeretetet egy olyan csodálatos zacskóban tárolnánk, amelyből minél többet szétosztanak, annál több marad benne.

Olvastam valahol egy történetet, ezzel szeretném megköszönni Önöknek sokéves és kitartó munkájukat:

Néhány sündisznó ropant fázik egy téli éjszakán. Összebújnak hát, hogy egymást melegítve védekezzenek a hideg ellen. De minél jobban összebújnak, annál jobban érzik egymás tuskéit, annál jobban szűrnak. Próbálnak hát távolodni. Csak-hogy akkor ismét dideregnek.

Valahogy így van ez az emberrel is. Ha eltávolodik társaitól, minden kihűl körülötte, rideg lesz az élete. Ha közelít hozzájuk, némely szűrást, esetleg akaratlan tuskét el kell viselnie. De még mindig jobb szereteteink tuskés kedvét eltűnni, mint belefagyni az egyedüllétbe. Elvégre nekünk is vannak tuskéink, amelyeket a hozzánk ragaszkodók kénytelenek eltűnni. S ha él bennünk megértés, szeretet, e túskeparbaj sosem okoz veszélyes sérüléseket.

A következő oldalon a nyugdíjba vonulók névsorát olvashatják.

szintén a nyugdíjas szülőknek köszönhetem, mert ők mindig segítenek a gyerekek körül, ha szükség van rá.

A család nekik örömet jelent. Amikor az unokák körülgrálgják a nagypapát, nagymamát. Papa, mesélj! Papa, vigyél a hátadon! Papa, fel a kezekkel! És a papa mesél, és viszi a hátán az unokát, feltartja a kezét, nem törődve azzal, hogy előtte még olyan nyomást érzett a mellkasában, amikor a kertben a fűvet nyírta. Mama pedig főz finomakat és a gyerekkori meséit meséli. Megetetik együtt az állatokat, megnézik a tojásból frissen kikelt kis pipiket és játszanak a cicával.

Egy-egy unokás nap után bizony mondhatom, örülnek a nyugdíjas nagyszülők, ha

Bakti Anna
 Benkei Istvánné
 Bíró Gyuláné
 Borbás Istvánné
 Borbély György
 Bráz Katalin
 Buda Károlyné
 Czuczor Gáborné
 Csuka Jánosné
 dr. Kiss József
 dr. Pethő Andrásné
 Fekete Zoltánné
 Földházi Mihályné
 Gáll Istvánné
 Gombos Jánosné
 Gyarmati Ferencné
 Hornyák Sándorné
 Kálai Zoltánné
 Koszta Józsefné
 Kovács Béláné
 Kovács Ferencné
 Mihály Tibor
 Molnár Miklósné

ápoló
 osztályvezető főnövér
 ápoló
 részlegfelelős ápoló
 műszaki ellenőr
 műtős szakasszisztens
 szakoktató
 műtős szakasszisztens
 ápoló
 főorvos
 előadó
 asszisztens
 revizor
 asszisztens
 röntgen asszisztens
 laborvezető asszisztens
 ápoló
 asszisztens
 asszisztens
 titkárnő
 ápoló
 biológus
 asszisztens

Molnár Sándorné
 Murányi Ibolya
 Nagy Gyuláné
 Nagy Ignác
 Nagy Sándorné
 Németh Istvánné
 Nyistyák Imréné
 Papp Miklósné
 Péter Jánosné
 Plajner Béláné
 Román Gáborné
 Smied Istvánné
 Szabó Béla
 Szabó Lászlóné
 Szántai Sándorné
 Szatmáry István Attila
 Szentesi Jánosné
 Szepesvári Eleonóra
 Takács Andrásné
 Tamás Tiborné
 Tass Emőke
 Tóth Béláné
 Veres Lászlóné

ápoló
 orvosirmok
 asszisztens
 gépkocsivezető
 telefonközpont kezelő
 könyvelő
 ápoló
 asszisztens
 gazdasági előadó
 munkaügyi előadó
 sterilizáló
 ápoló
 egészségügyi kisegítő
 ápoló
 kisegítő
 segéd-röntgenasszisztens
 röntgenasszisztens
 telefonközpont kezelő
 osztályvezető főnövér
 szakmacsoportvezető főápoló
 humánpolitikai osztályvezető
 részlegfelelős
 ápoló

Karácsonyi ünnepség egy nyugdíjas szemszögéből

Hálás szívvel köszönjük Dr. Pikó Károly főigazgató úrnak, a Humánpolitikai Osztály dolgozóinak és mindazoknak, akik munkájuk mellett drága idejüket áldozták azért, hogy kórházunk nyugdíjasai ilyen meghitt karácsonyi ünnepi hangulatban együtt lehetünk.

A kórház kápolnájában, az ökumenikus istentiszteleten énekelhettük a szép karácsonyi énekeket, majd átsétáltunk a Sebészeti Tömb Nagyelőadó Terembe, mely megtelt nyugdíjasainkkal, vendégekkel.

Nagy érdeklődéssel vártuk a további műsort. Elsőnek a főigazgató úr köszöntött bennünket. Köszöntőjéből éreztük, hogy egykor volt munkatársait megbecsüli, elismerő szavai mindannyiunknak jól esett hallani.

A részünkre összeállított programban a gyerekek csillogó tekintettel a szemükben megajándékoztak műsorokkal. Viszonzásképpen két nyugdíjasunk, akik a 2008-as évben ünnepelték a 80 illetve a 85 éves születésnapjukat egy-egy szép karácsonyi verset adtak elő, melyek könnyeket

csaltak vendéglátóink szemébe is. Ezt követően a műsor a nyugdíjasdal éneklésével fejeződött be, melybe aktívan bekapcsolódott minden jelenlevő nyugdíjas és még aktív dolgozó is. A műsort követő gazdag vendéglátás közben jóleső érzés volt elbeszél-

getni a rég látott volt munkatársainkkal. Szeretettel a szívünkben és gazdag ajándékkal térhettünk haza otthonunkba.

Sokunk számára ez az ünnepi összejövetel hangulata feledtette az otthoni magányt.

Földházi Mihályné

90 éves a Dr. Kállay Rudolf Orvostudományi Szakkönyvtár

Dr. Kállay Rudolf kórházunk első igazgató főorvosa nagy tudású ember volt. Azt vallotta, hogy a kórháznak megfelelően képzett orvosi személyzettel kell rendelkeznie. Ő maga szerezte be a hazai és külföldi könyveket és folyóiratokat.

Kállay - miután 1915-ben nyugalomba vonult, és orvos leszámazottja nem volt -, könyveit a kórházra hagyta. Felajánlását a fenntartó vármegye törvényhatósága 1918. december 30-ai ülésén örömmel fogadta. Egyúttal döntöttek arról is, hogy a könyvtárat Dr. Kállay Rudolf könyvtárnak nevezik el, és költségvetést biztosítottak számára.

Egy 1932-ben összeállított adattár szerint az Erzsébet Közkórház könyvtárában 490 kötet könyv volt, és akkoriban 10-féle magyar és külföldi folyóiratot fizettek elő. 1936. november 1-jén a kórházba került Gerlei Ferenc patológus. A kis bibliotékának ő lett az új gazdája. Az alkalmoszerű vásárlások mellett az ajándékozásnak volt nagyobb szerepe az állománygyarapításban. 1945 után másfél évtizedig még Gerlei volt a könyvtáros.

1962 végére valamennyi megyei kórházban könyvtárosi státusz létesült. Nyíregyházán ekkor állt munkába Könzöl Dániel. Őt 1969 végén Szabó Katalin (későbbi Novák Zoltánné) követte. Az ő vezetése idején vált a könyvtár hazánk egyik legjelentősebb kórházi orvosi könyvtárává.

1973. június 13-án, Gerlei Ferenc halálának harmadik évfordulóján az orvosi szakkönyvtárat Gerlei Ferencről nevezték el.

1977 elején az orvosi könyvtári gyűjtemény mellett létrejött a közművelődési és betegkönyvtár, mely elsősorban a szórakozást szolgálta.

Közben 1980. április 1-jén a Sóstói úti telephelyen, az egykori tudószanatóriumban is megnyílt a II. sz. Gerlei Könyvtár, mely 2008 év elején zárt be véglegesen.

Az orvosi szakkönyvtár 1997-ben költözhetett új 455 négyzetméter alapterületű helyére. Az 1997. június 16-án megtartott könyvtárávató egyben névadó is volt, ugyanis ez alkalomból visszakapta a könyvtár alapítója dr. Kállay Rudolf nevét. A könyvtár vezetője ekkor (1989-2000) dr. Gyarmathy Zsigmondné volt.

A könyvtár ma már igazi 21. századi, korszerű informatikai alapokon szolgáló információs központ, mely képes bármilyen egészségügyi témájú szakmai infor-

máció nyújtására. Vezetője jelenleg dr. Kührner Éva.

A 90 éves Kállay Rudolf Orvosi Szakkönyvtár a város egyik legrégebbi könyvtáraként ma már nemcsak a kórház tudományos és kulturális központja, hanem egyedi állományával és szolgáltatásaival a város, a megye szakember- és laikus olvasóközönségét is szolgálja.

90. születésnapját tudományos ülés keretében ünnepelték meg 2009. január 29-én, egyúttal bemutatták a könyvtár munkatársai által készített bibliográfiát is, mely a kórház dolgozóinak tudományos tevékenységéről ad számot.

A közeljövőben jelenik

meg a "Jósa András Oktató Kórház dolgozóinak tudományos munkássága" című bibliográfia, mely az 1988-2007 közötti időszak tudományos termését veszi számba.

A több mint 100 éves megyei kórházban a kezdetektől fogva komoly tudományos élet is zajlik a mindennapos gyógyítás mellett. Gondoljunk csak Gerlei Ferenc, Eisert Árpád és mások országos, sőt Európa-hírű tevékenységére. Nem felejtethetjük el, hogy itt végezte Eisert Árpád az első hazai szívműtétet 1951 januárjában. A munkatársak ma is rendszeresen publikálnak, előadnak rangos hazai és nemzetközi fórumokon. Számos kolléga szerzett az

Így vált aktuálissá egy újabb, két évtized termését bemutató jegyzék kiadása. Az irodalomjegyzék az 1988-2007 között a kórházban dolgozó munkatársak tudományos értekezéseit, publikációit, előadásait tartalmazza.

Az anyag összeállításánál figyelembe vették az MTA Orvosi Tudományok Osztálya által, a hazai tudományos teljesítmények mérésére kidolgozott és az ezredforduló óta alkalmazott Hazai Szakirodalmi Mutató (HSZM) elveit. A bibliográfia tételei között ezért az értekezések a külföldi és hazai lektorált lapokban megjelent cikkek valamint a nemzetközi és hazai tudományos társaságok kongresszusain elhangzott előadások szerepelnek elsősorban. Kórház-történeti szempontból regisztrálásra kerültek a regionális, kórházi és egyéb rendezvényeken tartott előadások is. A kiadvány szerkesztője eltekintett a nem egészségügyi témájú cikkek, a helyi és intézeti lapokban megjelent közlemények, a kongresszusi- és úti beszámolók, a könyvismertetések, illetve a továbbképzéseken tartott előadások szerepeltetésétől.

Hatalmas munkát végeztek a 90. születésnapját ünneplő Kállay Rudolf Orvostudományi Szakkönyvtár munkatársai, hiszen nem csak összegyűjtötték, szelektálták, ellenőrizték és beírták a több mint 3600 bibliográfiai tételt, hanem igyekeztek a kötetet sok szempontból használhatóvá is tenni.

A bibliográfia nemcsak egy impozáns megmutatkozás, hanem gyakorlati haszonnal is bír, hiszen segítségével könnyen összeállítható egy személy vagy osztály, részleg publikációs listája.

*Dr. Kührner Éva
könyvtárvezető*

A Jósa Onkológiai Szűrőprogram szakmai értékelése

A Magyar Rákellenes Liga Nyíregyházi Alapszervezete 2008. évi munkatervében célként tűzte ki a kórházi dolgozók körében egy komplex onkológiai szűrővizsgálat megbírdetését, amelyet a Jósa András Oktató Kórházzal karöltve sikerült megvalósítani 2008. május 15- november 15-e között.

Elindítását semmi sem indokolta jobban, mint az, hogy a WHO egységes adatfelvétele alapján a 100 000 lakosra jutó rákhalálozás tekintetében vezető helyre kerültünk az egész világon. Az elmúlt 25 évben nemzetközi viszonylatban is az 1. helyen állunk. A rosszindulatú daganatos megbetegedések meggyékben is jelentős

népegészségügyi problémát jelentenek, ahol éves szinten 2500 új daganatos megbetegedést regisztrálnak, amely évek óta emelkedő tendenciát mutat.

Úgy éreztük, hogy amennyiben az egészségügyi szakemberek meggyőzhetőek a szűrővizsgálat, mint megelőzési lehetőség jelentőségéről, akkor a lakosság is megnyerhető ennek a célnak. Sajnos az egészségügyi dolgozók körében is sokszor előfordul, hogy csak az utolsó percben jutnak el szakemberhez; pedig az időfaktor a daganatos megbetegedések esetében az egyik legfontosabb tényező, ugyanis, ha idejében észlelik a kialakulóban lévő folyamatot, akkor még van esély

a gyógyulásra. Az egészséges és pozitív gondolkodású egészségügyi dolgozó csapat csakis személyes példamutatásán keresztül lehet sikeres az onkológiai megbetegedések trendjének meg-

szemléletet nem csak vallják, de gyakorolják is.

Kórházunk 2009-ben is folytatja onkológiai ellátásának fókuszba állítását.

Az Onkoradiológiai Osztály, a Magyar Rákellenes Liga Nyíregyházi Alapszervezetének közreműködésével 4 részből álló programsorozatot kíván megvalósítani. Ennek első állomása a 2009 februárjában megszervezésre került tudományos ülés, amelynek keretében a legmodernebb onkológiai diagnosztikai és sugárterápiás eljárásokról lesz szó.

változtatásában. Hiszen csakis egészséges szemlélettel lehet a betegek gyógyításában részt venni.

A program keretében fül-orr-gégészeti, nőgyógyászati, szájsebészeti, bőrgyógyászati és szemészeti vizsgálatokon lehetett részt venni, előre egyeztetett időpontokban. A szűrésben minden kórházi dolgozó részt vehetett munkaidején belül. A szűrőprogramokban részt vevő szakrendelők vizsgálatai egymástól függetlenül igénybe vehetőek voltak. Minden szűrésre külön-külön kellett előjegyzést kérni. Azokat, akik legalább 3 szűrésen részt vettek, a Jósa Onkológiai Szűrőprogram hivatalos kitűzőjével ajándékoztuk meg, bizonyítva azt, hogy viselői az egészséges

Újra meghirdetjük kórházi dolgozóink számára szervezett onkológiai szűrésünket. Ősszel civil szervezetek tagjai számára rendezzük meg az egészséges táplálkozás alapjaival foglalkozó előadássorozatot, ételkóstolóval egybekötve. A program zárásaként Szabolcs-Szatmár-Bereg megye valamennyi közép fokú oktatási intézménye számára szeretnénk átadni a "Tudatosan az egészségéért" című kiadványt.

Reméljük, hogy kórházi programjainkkal idén is az egészségmegőrzést szolgáljuk.

*Dr. Olajos Judit főorvos
 a Magyar Rákellenes
 Liga Nyíregyházi
 Alapszervezetének elnöke*

Újdonság az emlőrákszűrésben

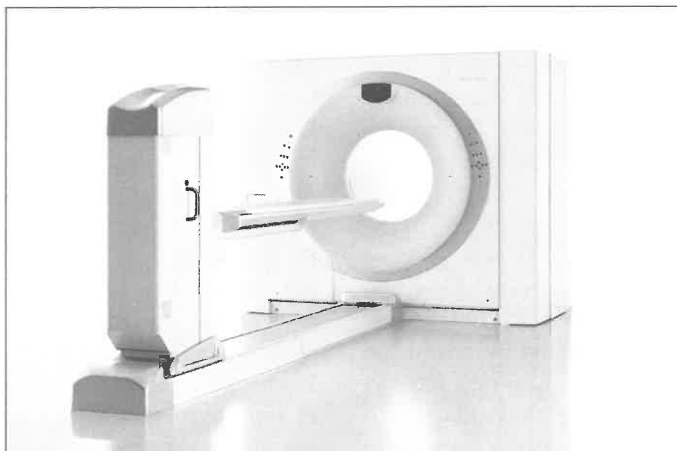
Az American Society of Clinical Oncology legutóbbi kongresszusán bemutatott molekuláris emlőtérképezés (Molecular Breast Imaging, MBI) olyan emlődaganatokat is képes ábrázolni, amelyek a szűrőprogramokban hagyományosan alkalmazott mammográfia elől rejtve maradnak.

Az MBI elsősorban a nők azon csoportjának kínálhat a korábbiaknál megbízhatóbb szűrővizsgálatot, akiknél sűrű emlőállomány zavarja a röntgenfelvételen látottak helyes értelmezését. Számukra eddig csak a meglehetősen költséges és nem is mindenhol hozzáférhető MR-vizsgálat jelentett megoldást, ezért különösen nagy jelentőségű a viszonylag olcsó alternatív vizsgálat. Az új vizsgálat teljesítményét máris jól jelzi, hogy egy 940 nő részvételével lefolytatott tanulmányban az MBI háromszor annyi daganatos elváltozást mutatott ki a sűrű emlőállományon belül, mint a konvencionális mammográfia.

A módszer lényege, hogy izotóppal jelzett speciális anyagot juttatnak a szervezetbe, melyet a daganatsejtek nagyobb mennyiségben vesznek fel, mint a környező ép emlőállomány. A szakembereknek nincs más dolguk, mint a gammakamera felvételein megkeresni a kóros területeket.

A Mayo Klinika szakemberei hangsúlyozzák, hogy új eljárásukkal nem a mammográfiát és az ultrahangvizsgálatot kívánják kiszorítani eddigi pozíciójából. A már meglévő diagnosztikai eszközöket kiegészítő MBI segítségével azonban a szűrővizsgálat korábbiaknál jobban igazodhat az egyéni igényekhez, mely a sűrű emlőállománnyal rendelkező nőknél elsősorban azok számára lehet igen hasznos, akiket családi vagy genetikai körülményeik folytán az átlagosnál nagyobb mértékben fenyeget az emlőrák.

DR. SIMONFALVI ILDIKÓ

Forrás: <http://www.medical-tribune.hu>

Maga az út a cél, az út pedig maga az élet

Beszélgetés *Dr. Szerafin Lászlóval* a Hematológiai Osztály osztályvezető főorvosával

Olyan osztályon jártunk (melyik nem olyan?) ahol, bár szolgálatát a főorvos úr letette már, mi mégis úgy éreztük, hogy amíg beszélgetésünk tartott, valakiktől elloptuk a drága időt. Az a futó szégyen így, idevetve persze nem sokat mond, akár bitelessége is vitatható – lenne. Ha ugyan távoztunk után egy perccel vissza nem kellett volna lépniünk egy ott felejtett apróság miatt. A főorvos úr, akinek búcsúként még egyszer odaintettünk (s aki szolgálatát letette már) azt se tudta kik vagyunk, se látott - se hallott kifelé akkor már, valami papírokat forgatva lázasan konzultált a gyorsbeszédű ápolókkal. Hát igen, ez itt egy kórházi osztály: a hematológia! Így jön ide szégyentudatunk, a locsogásunkkal, fontoskodásunkkal ellopott idő. Hol van erre a bocsánat? Talán az olvasó, aki alább már csak Szerafin főorvos úrral beszélget, kegyesen megadja nekünk.

Tavaly nyáron töltöttem be az ötvenedik évemet, éppen fele ideje dolgozom ebben a kórházban. Nyíregyházi vagyok, itt születtem, alapiskoláimat is itt végeztem, orvosi diplomámat pedig a debreceni egyetemen szereztem meg. Summa cum laude végzettem, de nem maradtam az egyetemen. Megkérdezve azokat, akiket mérvadónak tartottam, jelentkeztem Nyíregyházán Jakó János főorvos úrnál, aki éppen akkor alapította meg az Belgyógyászati Osztályt a sóstói úti részlegen. Szakmai létemet tekintve gyakorlatilag az ő neveltje vagyok, és nem bántam meg, hogy ezt az

utat választottam az egyetemmel szemben. Itt, mellette sokkal többet, sokkal gyorsabban tanultam meg, mintha az egyetemen kezdtem volna a pályát. Tudományos ambícióimban is szabad maradtam, Jakó főorvos úr az első pillanattól mindenben támogatott, így 35 évesen elértem a kandidátusi fokozatot. Közben belgyógyászatból, aztán hematológiából, majd onkológiából is szakvizsgáztam. Amikor '99-ben Jakó János főorvos úr nyugdíjba ment, az ő javaslatára megbízott osztályvezetőként én vettem át az osztályt. Szép kihívás volt, nagy kihívás, de teljesíthető, mert az jól szervezett, jól karban tartott, fegyelmezett osztály volt. A struktúraváltások miatt 2000. januárjától összevontak bennünket a II-es Belgyógyászattal, és azután már egy 105 ágyas nagy osztályt kellett irányítanom – a hematológia és az általános belgyógyászat mellett gastroenterológiai profilú feladatokat is el kellett látnunk. A fokozott terhelés miatt a hematológus kollégák egy része távozott, a szakorvosi létszám lecsökkent, így a vezetői teendők mellett egyre több gyakorlati munka is hárult rám. Elég nehéz öt év volt. 2005-ben kerültünk a jelenlegi korszerűbb helyünkre önálló Hematológiai Osztályként és megkaptuk az úgynevezett „csillagos HBCS” finanszírozásának lehetőségét is, miáltal bevételünk növekedett és gazdaságosabban működők lettünk. Egyre több beteget látunk el évről évre, míg sajnos, az osztály szakorvosi ellátottsága egyre rosszabb, a távo-

zások, betegségek, szülési szabadság és egyebek miatt. Bár tavaly sikerült a debreceni klinikáról átcsábítanom két hematológus kollégát, múlt év végére egyikük elment háziornosnak, a másik súlyosan megbetegedett. Így pillanatnyilag két fiatal rezidenssel és egy nyugdíjazott belgyógyással dolgozunk. Mint hematológus szakorvos jelenleg úgyszólván egyedül dolgozom a megyében, terheimet csak a nyugalmazott Jakó főorvos úr könnyíti azal, hogy besegít. Az utóbbi évek, a körülmények, a hajsza egy kicsit nyomot hagyott rajtam. Persze nem adom fel, próbálom tovább, és úgy, hogy szakmailag előbbre jussunk. A tudományos ambícióink sem lankadt, mi vagyunk a kórház legtöbbet publikáló osztályainak egyike – a kezdetektől napjainkig.

Vezető beosztásomat anynyiban tartom jelentősnek, amennyiben szakmai törekvéseimet a döntési jogok birtokában (a természetes erkölcsi határokon belül) megvalósíthatom. Másképp nemigen lehet. Törekvések nélkül pedig micsoda az ember? Jakó főorvos úr is azért támogatott, mert ezeket a szakmai törekvéseimet helyeselte. Nem volt benne féltékenység, lelkileg is, értékítéletben, ízlésben, természetben is elég közel állunk egymáshoz. Tiszteletteljes viszonyunk szinte atya-fiúi barátság lett. Sosem félttem tőle, megértettem a szigorát, a tartózkodását, hiszen én is egy kis sé introvertált, befelé forduló vagyok.

Fél hét tájban kezdem a napi munkát, és amíg a

szükség itt tart, itt vagyok – hétvégén is. Mindent egybevetve, életem nagyobb részét a kórházban töltöttem, de ez csak úgy lehetséges, ha az embernek megfelelő segítsége, otthona van. Az én Párom lelkileg és gyakorlatilag is mellettem áll, s emellett a házi dolgokban (gyerekneveléstől az ügyintézésig), mindenben tehermentesít. Bármiből, bármilyen fáradtan érkezem haza, kézbe veszi a lelkem és nyugtatgat. Ő egyébként a Tanárképző Főiskola Könyvtár- és Alkalmazott Informatikai Tanszékcsoportjának a vezetője. Akkor ismertem meg, amikor két apró kisfiúval ott állt egyedül, megőzvegyülve 28 évesen. Találkoztunk, megkedveltük egymást, összeházasodtunk, háromgyerekes család lett belőlünk. Ahogy vagyunk, ahányan vagyunk, összetartozunk elválaszthatatlanul. Közös gyermekünk is 18 éves már, a két idősebb meg épphogy ki nem röppen. A legidősebb tavasszal nősülni készül, hiszen már kereső ember, de a munka mellett azért még most is tanul, második diplomáján dolgozik. A középső gyerek is második diplomájáért tanul még. Kislányunk most érettségizik. Reggelente úgy megyek el – így megy ez hosszú évek óta –, hogy szinte szót sem váltok a gyerekekkel, csak az esti együttlétek közösek. Hajsza ez. Hétféteken próbálom regenerálódni, és úgy, ha tehetem, kiviszem a természetbe a testemet, lelkemet. Valamikor az öcsémmel – aki a debreceni Szívsebészeti Klinika tanszékvezető docense, büszke vagyok rá –

együtt jártunk a hegyekbe, erdőkbe, nyaranta a vadvizekre evezni. Legkedvesebb tájunk, a Magas-Tátra volt. Aztán távolabb, megmásztuk az Alpok csúcsait is. Manapság erre egyre kevesebb idő jut, de azért megpróbálok újra és újra visszakapaszkodni a magasságokba. Nem adhatom alább, mert akkor elkezdek öregedni. Azok a veszélyek, fáradtságok, fájdalmak árán megkapott szépség, amit a csúcsról széttekintve maga körül lát az ember, aminek úgy érzi, hogy maga is részese, az tart fiatalon – az erő kifejtés, a kihívás, a kockázat. Na, azért a biztonság, különösen fontos, mióta családom van, minden kihívást megelőz. A legnagyobb elragadtatásból is visszafordulok, ha már ésszerűtlen a kockázat. A Matterhornnak háromszor nekivágtam, és háromszor fordultam róla vissza. Így jutottam föl Svájcban az Eigerre, Franciaországban a Mont Blancra is és az osztrák Alpok, valamint a Dolomitok több csúcsára. De bejártam természetesen az itthoni hegyeket is, nagyon szépnek találom ma is őket, különösen a nyári időben. Szinte edzés az is, „kardiális prevenció”, a mindennapi kórházi stressz ellensúlya, hogy a telet leszámítva, a munkába is kerékpárral járok. Szépségén túl az otthoni kertészkedés is ezért van.

Szokatlan itthon a nevünk. Apai ágon a római katolikus lengyel gorálok közül valók vagyunk, ott gyakori most is ez a bibliai eredetű név. Egy Dunajec menti kis faluból, még a monarchia idején indult el a nagyapám. Bécsben gépészmérnöknek tanult, majd Kisvárdán telepedett le, s nem messze onnan Mátészalkán ő, Martin Szerafin építette föl az első ma-

Grafika: Szabó Tibor

gyarországi villanytelepet. Gyerekkoromban később „őskutató” úton bejártuk azt a Dunajec menti tájat, és meg is találtuk a családunk gyökereit. A régi családi iratok is megőrződtek, mert mint ereklyét kézből-kézbe adták elődeink az eredeti lengyel anyakönyveket. Jellemző módon a genetikus testi vonások is megőrződtek bennünk – édesapám régi kollégái például anélkül, hogy bemutatkoztam

volna, rögtön tudták, hogy Szerafin vagyok. Anyai águnk se magyar. Részben Bajorországból való temesi svábok, részben Elzászból menekült hugenották, akik Körmöcbányán telepedtek le. Lénárddá honosult anyai nagyapámat még úgy hívták eredetileg, hogy Emerich Lamoth. Apám már itthon, Kisvárdán született.

Hogy lettünk magyarrá? Anyai ágon talán a *sors* tette, apai ágon talán a *szán-*

dék. Anyai őseimnek Trianon után Erdély elestével tarthatatlan sorsa lett. Nagyapámék heten voltak testvérek, édesapja korán meghalt. Nem tehettek mást Pestre menekültek, felnőttek mind, és felsőfokú diplomát szereztek. Nagyapám a szegénység miatt úgy, hogy az egyetemem katonaként végezte el. Az egyetem után egy ideig bennmaradt az Állatorvosi Egyetem Élettani Intézetében, de mivel

szegény volt, munkát vállalt inkább, s mint gyakorló állatorvos megfordult több településén is az országnak. Így került '42-ben Nyíregyházára, ahol végül megállapodott, és a megye törvényhatósági főállatorvosa lett. Miután bejöttek az oroszok '44-ben, sokakkal együtt elvitték őt is málenkij robotra. A városból 2400 embert vittek el, és vagy kéttucatnyi-an jöttek haza három és fél év múlva.

Édesapám hét-nyolc éves volt, hogy elvesztette mindkét szülőjét árván maradva, ugyancsak hetedmagával. Egy katolikus lengyel család vette magához őket, és a legidősebb nővért kivéve, aki gondozta a többi, ott is minden gyerekből diplomás lett – édesapámból állatorvos. Aztán, mint gyakornok Nyíregyházára került, ahol „kollégaként” találkozott anyai nagyapámmal. De nem sokat voltak együtt, mert édesapám hamarosan bevonult katonának – fél évre tervezte, hét és fél lett belőle. Ausztriában tette le a fegyvert, ahol egy lókérdőház parancsnoka volt, onnan hurcolták hadifogságba az oroszok. És milyen is a sors? Apám és nagyapám Zaporozsijében találkozott újra, a pusztulásban, éhezésben, tífuszban. Összetartottak, összebarátkoztak, együtt is jöttek haza. Apám Nyíradonyban kapott állást előbb, csak később Nyíregyházán. Nagyapám meg szegény, azt hitte, visszakapja a hivatalát, de ahelyett meghurcolták. Később édesapám lett a megyei főállatorvos, s mint ilyen, hamarosan munkát adhatott a nagyapámnak. Közben, mint jó barát, apám a nagyapám házában lakott, családjá háztartásában élt – ott tetszettek meg egymásnak a nagyapám lányával, szerelem lett belőle,

összeházasodtak. Így jöttünk mi az öcsémmel.

Mint szűkebb család összetartók voltunk, keresztény nemzeti szellemben élünk. Bár mindkét águnk idegenből fakadt, soha nem volt megkérdőjelezett a magyarságunk. Így lett az én érzelmem, tudatom is radikálisan nemzeti, magyar. De azért azt hiszem, a magyar lázon túl, vénámban szerencsésen ott a német precízesség, a munka fegyelmeinek belső igénye, lengyel ágból meg a virtus. Nekem az természetes volt, hogy a szüleim útját követtem, hogy semmi abból ki nem billenthetett. A családi minta sokkal vonzóbb volt, mint bármilyen újdonság, deviancia, csábító kilengés. Cigarettaozni például meg sem próbáltam soha, meg se fordult a fejemben, hogy az jó lehet, hiszen a szüleimtől tudtam, hogy rossz. Hittem nekik, befogadtam, amit mondtak – jó gyerek voltam. Amit elértem, tulajdonképpen ennek köszönhetem. Édesanyám pedagógus volt, legtöbbit talán azzal segített nekem, hogy megtanított tanulni, megértette velem a módszert, a fegyelmet, a kitartás hasznát. Térítgetni azután engem szorgalomra soha sem kellett. Milyen életünk volt otthon? Középpolgári élet-színvonalon éltünk, értelmes követelményekkel. Szüleim sokat dolgoztak, édesanyánk tartotta össze a családot, de nagy súlya volt a nagyapámék szavának is. Gyerekkoromban minden estémet ott töltöttem közöttük, nagyapám tanított meg a munka szeretetére is.

Amit most én látok, zuhanás. Ha egy nemzetben nincs már annyi életrevalóság, becsvágy, tartás, hogy saját magát képes legyen reprodukálni, az előrevetíti végleges sorsát: nemzetmi-

nőségének megszűnését! Már ki is számolták: a jelenlegi népesedési viszonyok között 2200 táján kihal az utolsó magyar. A családok felbomlása, a mindenoldalú társadalmi válság, az állam és a lakosság gazdasági leromlása, az adós rabszolgaság mind erre mutat. Hosszú távon a hozzáértők szörnyű jövőt jósolnak sajnos! Vannak néhányan, akik látják ezt, és riadót fújnak, de a nemzet egésze képtelen felriadni, összefogni és cselekedni. A rendszerváltás óta csak kínlódunk – húsz éve! Ott vagyunk, de inkább távolabb, mint ahonnan elindultunk!

Az ideális az adenaueri út, a második világháború utáni német út lehetett volna: a szociális piacgazdaság, ahol teret kapott az egyéni érvényesülés, de csak a nemzet összessége érdekeinek határáig. Németországban a politika, a társadalom a nemzet egészét szolgálta, a senkit szem elől nem tévesztve fenntartható növekedést, aminek meg is lett az eredménye. Ennek a felelősségtudatnak nálunk sajnos történelmi, állami hagyományai alig vannak. De ez nem jelenti azt, hogy megvalósíthatatlan. Ha mégis, akkor elveszünk. És ebben, ennek a gondolatnak az érvényre juttatásában a legtermészetesebb kötelezettség, hogy mint értelmiséginek dolgom van nekem is! Hogy artikulálódik például ennek a kórháznak az ország sorsáról szóló véleménye? Egy másnak morgolódunk.

Mit tehet egy orvos, egy értelmiségi? Két dolgot legalább. Munkáját egyrészt úgy végzi, magánéletét úgy éli, hogy azzal mások számára is példát teremtsen – ami engem illet – az elveimet, ha kell, a nyilvánosság előtt is kimondom.

Amit elértem eddig, éppen a fenti elveim miatt, azokért én duplán megdolgoztam. Az egyetemet így kezdtem, alkalmas pontszámmal is csak előfelvételis lehettem, egy évet segédápolóként dolgoztam előbb a klinikán, mert nem volt megfelelő a származásom. Soha semmi nem hullott az ölembe, mégis sok mindent elértem, amit akartam. Csak azt nem érhetem el, hogy több időm legyen. Mire fordítanám? A családomra és kutatásra. Mi készítet rá? Egyszer megkérdeztem a kislányomat, mi szeretne lenni. Azt mondta, szeretnék valami újat alkotni. Így vagyok én is a kutatással. Azt mondhatják, ma már olyan hatalmas tudományos intézmények foglalkoznak a kutatásokkal, hogy egyedül belebonyolódni teljesen reménytelen. Nem így van! Kutatni a pici műhelyekben is érdemes. Csak Jakó főorvos urat hadd hozzam példának. Ő egyszerű, leíró epidemológiai vizsgálatok alapján nemzetközi viszonylatban is új felismeréseket tett. Nélküle azok a gyógyításból hiányoznának. Olyan területeken mozogok én is, ahol a lehetőségek pénz nélkül is adóttak. Ehhez ott vannak a betegek, illetve betegségek, a kórház laboratóriumi háttere, már csak az önerő kell: a kutatói alázat. És ez szerintem egy kórházi orvosból nem is hiányozhat. Sokszor vitattok kérdések, kell-e tudományos kutatással is foglalkoznia a gyógyítónak. Az egyik azt mondja: én elvégzem a napi gyógyító munkámat, a többi nem érdekel. Igen ám, de ez idővel bizonyos megfenekléshez, akár szakmai igénytelenséghez vezethet. A másik meg egyenesen arra hajt (többnyire csak az érvényesülésért), hogy minél több publikációt

ója legyen. A két szélsőség között vélem én a jó arányt, a minőségi orvosi magatartást. Érdemes úgy leélni az életet, végig járni ezt az utat, hogy maradandó nyom maradjon utánunk, hogy valami kicsit mi is hozzá tegyünk a világhoz – a mindennapi becsületes gyógyítás kötelessége mellett a tudományos tevékenység pedig alkalmas lehetőség erre. Én a tumormarker-kutatásokban merültem el elsősorban, a rosszindulatú vérképzőrendszeri betegségekben betöltött prognosztikus és diagnosztikus értékeinek vizsgálatában, magyarázatában, aminek gyakorlati haszna a kezelés megválasztásában áll. Másik területem a szabadgyökök szerepe a rosszindulatú betegségek és az arterioszklerózis (érelmeszesedés) kialakulásában. A két legnagyobb halálókot érintem ezekkel. A lehetőségek persze szerények, mert a mi kórházainkban nincs pénz és elég idő a célzott kuta-

tásra, és én ezzel nagyon elégedetlen vagyok. De elégedetlen magammal is. Naponta így fekszem le, mert tudom, hogy többet kellene tennem. Az nyugtat némileg, hogy egészségesnek hiszem magam, s így talán megérhetek e téren is boldogabb időt.

Amikor az ember eléri azt a pontot, hogy belenyugszik a mába, s már nincsenek tervei, onnan öregnek számít. Látom magam körül, hogyan öregsznek meg a lelkükben, a szellemükben a koruk szerint még fiatal emberek. Ez engem még nem fenyeget, rám váró munka és beteg sajnos bőven van minden napomon. Az igazság az, hogy mi orvosok a sokakból néhányat meg tudunk gyógyítani, de többségüknek csak segíteni tudunk. Szóval nem öregedhetek még, hiszen ott van a családom is, a gyerekeim, akiket ketten a feleségemmel még útra kell bocsátanunk. És számon tartok még néhány megmászatlan csúcst is.

Még fiatalabban, valamikor, mikor még kezdő orvos voltam, szívesen megpróbáltam volna a külföldet is. Most már nem mennék, nem is mehetnék, annyi a dolgom. Tanítok is. Az Egészségügyi Főiskolán belgyógyászatot, ahol tanészékvezető is vagyok.

Itt korábban öregsznek az emberek, mint szerte Európában. Elég országot láttam, hogy összevethessem velük egészségügyünket. Lehangelő. A német beteg tüchtig, de nem csak ápolt, tiszta, mentálisan is egyben van, „ad magára”. A magyar elengedi magát, hatvanon túl pedig egyenesen alkalmatlan arra, hogy valami betegségből lábraálltan visszatérjen a munkába. Mert elkopott testileg és elnyűtt lelkileg is! El nem tudom képzelni, hogyan lehet a mi túldolgoztatott, ambíció nélküli, megkeseredett-lelkű idősebb korosztályaink nyugdíjkorhatárát további évekkel kitolni. Ez a társadalmi állapot érthetővé teszi a mi népességünk el-

lenálló-képességének hiányát, a betegségekkel szembeni „fogékonyságát”. Az évek, évtizedek óta tartó krízisek, a hazátlanság egyenes következményei ezek. Mennyire vétkes ebben ő maga, a magyar ember? És mit is tegyen most már, mibe kapaszkodjon? Vissza kell vennie személyes erkölcsi tartását, közösségi, tehát nemzettudatát. Vissza kell kapnia önbecsülését, büszkeségét (organikus tudatát, kultúráját, hitét), ennek a népnek más-képp vége. Azonnali célok kellene, konkrét intézkedések, megfogható eszközök, belátható remények.

És az útnak, a fölfelé vívőnek még egy titka van: egyedül megtenni lehetetlen, mint ahogy egy kórházi osztályt is csak az ott dolgozók összetartó munkájával lehet működtetni. Nekünk **мага az út a cél! Az út pedig maga az élet.**

*Lejegyezte:
Bugya István és Szabó Tibor
2009. február 03.*

Változott a parkolás rendje a kórházban

P Az eddigiektől szigorúbb parkolási rend lépett életbe kórházunkban február elején. Fokozottabb ellenőrzés mellett lehet behajtani a Nagyváradi utcai teherportán. - sorolja a parkolással kapcsolatos változásokat Hegyi Henrik D. gazdasági igazgató. Szigorítottuk az intézménybe történő belépést és erősen korlátoztuk a dolgozóknak kiadott parkolási bérletek számát. A változtatás oka, egyrészt, hogy a betegellátást, szállítást veszélyeztető kaotikus állapotok uralkodtak ezen a téren az intézményben. A gépkocsik füves területeken, járdán parkoltak, nem volt

megfelelő a betegbiztonság. Másrészt ez év végén elindulnak a Pólus Program építkezései, akkor a gépkocsiforgalmat az építkezés zavartalansága miatt ismét korlátozni kell. Ez a mostani

korlátozás már egy bevezető intézkedés volt. A szigorítás a látogatókra nem, csak a dolgozókra vonatkozik. Fokozottabb a kapunál az ellenőrzés, hiszen az a tapasztalat, hogy néhányan pró-

bálkoznak érvénytelen mozgáskorlátozottaknak járó igazolvánnyal bejutni, de őket kiszűrik még a portán. Korábban 250 parkolóbérletet adtunk ki, most ezt a számot 150-re korlátoztuk és kisorsoltuk a jelentkező dolgozók között. A kórház környékén vannak ingyenesen igénybe vehető parkolók, ahol elhelyezhetik gépkocsijukat, akik nem rendelkeznek bérlettel.

Kérünk mindenkit, hogy tartsa be a közlekedési szabályokat a kórház területén és ne álljanak olyan helyre, ahol a betegellátást zavarják, vagy veszélyeztetik mások testi épségét.

GYERMEKVERSEK – Dolinay Tamás

Disznóölés

Hej, Te szegény malacka
Nem vártál a tavaszra
Megjött a vén Mikulás
Meg a böllér, Jeremiás
Belépett a karámba
Nagy kés a csizmaszárába
Kikapta a malac lábát
Kiáltott: Hozzák a tálkát
Lett nagy sürgés-forgás
Visítózás meg morgás
Pálinka csordult a pohárba
Úzte a hideget a csodába
Égett a száraz szalma
Volt, aki rágyújtott egy dalra
Pucér lett szegény pára
Telt oldalasra meg kolbászra
Kicsi voltam, hátraálltam
A soromra szépen vártam
Meg is lett a jutalmam
Az első főtt kolbászt
Én kaptam!

Félelem

Pici madár mit cipelsz?
Csőrödbe mit vihetsz?
Szárnyad alatt nedves pihe
Messziről jöttél ide?

Fiókáknak eleséget
A fészekbe melegséget
Kis szemedben nagy félelem
Jut-e holnapra élelem?

Mikulás

A Mikulás toporog
Lába alatt hó ropog
Megrázza a puttonyát
Hullik a sok finomság

Rossz gyerekek sírnak-rínak
Csokit, cukrot nem kaphatnak
Nekik jut a virgács
Meg a sírás-rívás

Telecske

Jaj de jó, jaj de jó
Kezem között hógolyó
Hógolyó-hógolyó
Marék víz lett, még se jó

Csalás

Hátán a nagy kabát
Fején borzas paróka
De meglestem alatta
Te voltál, Manóka!

Huncutka

Mit kuncogsz kicsi Dorka
Így tetszik a mondóka?
Szakállkádön három gomba
Majd megnő Karácsonyra

Nyár váró

Pici cinke nagyon éhes
Nem jut neki túrósbéles
De jut néhány magvacska
Mindjárt jön a nyaracska

Ölbe véve

Itt van az én unokám
Gyönyörűség, kicsi lány
Pici még a keze, lába
Félve teszem a pólyába
Pusztit lehelek az arcára
Simítást a homlokára
Círogatom megszeppenve
Mosolyog rám huncut szeme

1 millió forint a Gyermekosztálynak

1 millió forintot adományozott a Jósza András Oktató Kórház Gyermekosztálynak a „Közösség Szíve” – a CBA és a Procter & Gamble rászoruló gyermekek megsegítését célzó közös jótékony-sági kezdeményezése – második programja keretében abból a 10 millió forintból, amelyet a fogyasztók jóvoltából gyűjtött össze és 10 kórház gyermekosztálya között oszt szét. Az ünnepélyes ke-retek között átadott 1 millió forintos támogatást a Jósza András Oktató Kórház Gyermekosztálya a koraszülöttek szemészeti vizsgálatához használatos műszer beszerzésére fogja fordítani.

A CBA és a Procter & Gamble a közösség erejében bízva indította útjára a „Közösség Szíve” jótékony-sági kezdeményezést 2006-ban. A 2008. évben ez volt a második adományozási program, melynek keretében ezúttal is a gyermekek gyógyulásához kívántak hozzájárulni. Ott segítenek,

ahol talán a legnagyobb szükségük van rá a gyermekeknek: kórházak gyermekosztályainak juttatnak támogatást. Az országos gyűjtő-akció során minden vásárlónak lehetősége nyílt arra, hogy hozzájáruljon a lakóhelyéhez legközelebb eső gyermekosztály betegeinek gyógyulásához, hiszen szeptember, október és november hónapokban az akcióban szereplő, CBA üzletekben megvásárolt Procter & Gamble termékek árából 10, 20 illetve 30 forint került a „Közösség Szíve” virtuális kalapjába.

„Örömmel tölt el minket, hogy a fogyasztók közreműködésével idén már második alkalommal sikerült összegyűjtenünk ilyen jelentős összeget. Ezzel a támogatással ott segítünk, ahol tudunk, ezért ezt az 1 millió forintos adományt a kórházak arra használhatják fel, amire a legnagyobb szükségük van. Mint már az előző átadások is igazolták, ez az összeg hozzájárulhat egy ér-

tékes kórházi berendezés beszerzéséhez vagy a kórházi körülmények javításához, hogy könnyebben viseljék a gyerekek a kórházi tartózkodást” mondta el Janky Gyöngyi, a Procter & Gamble képviselője.

„Valóban értékes és megtisztelő a felajánlás, amely-

hogy a Gyermekosztályon évente 450 koraszülöttet kezelnek, akik közül kb. 150 olyan gyermek születik évente, akinél a koraszülöttségéből adódóan felléphet a megvakulás veszélye.

Az ünnepélyes átadást követően a „Közösség Szíve” a Bóbita Együttes vidám, ze-

nek köszönhetően a koraszülöttek korai szemészeti vizsgálatát hamarosan egy modern, rendkívül pontos diagnosztikára alkalmas készülékkel láthatjuk majd el – mondta dr. Dicső Ferenc főorvos, majd hozzátette,

nés műsorával is kedveskedett a gyermekeknek, akik nagyon élvezték az előadást, amely egy kis vidámságot varázsolt a kórház falai közé.

Jónás Barbara
 ügyfélkapcsolati menedzser

Lions adomány az orvosi ellátás támogatására

Új műszer gazdagítja az Ortopédiai Osztály eszközparkját. A 900 ezer forint értékű segédeszközt az Első Nyíregyházi Lions Klub, a Nyír-Ortopéd Alapítvány és a Jósza András Oktató Kórház összefogásával sikerült megvásárolni.

A passzív térdmozgató készülék a csípő- és térdhelyreállító, illetve a szalagműtétek után segíti a gyorsabb gyógyulást, enyhíti a fájdalmakat. Az új segédeszközt a térd- és csípőprotézis műtétek utókezelésére fogják használni az intézményben, ahol évente közel 300 ilyen jellegű operációt végeznek. Az eszköz alkalma-

zásával folyamatos mozgás érhető el, nagy előnye, hogy közvetlenül a beavatkozás után már alkalmazható. A közel 1 millió forint értékű készüléket az intézmény, a Nyír-Ortopéd Alapítvány és az Első Nyíregy-

házi Lions Klub összefogásával sikerült megvásárolni olyan módon, hogy az első részlet költségét a Lions Klub a másodikét pedig a Nyír-Ortopéd Alapítvány vállalta magára.

Demarcsek Zsuzsa a klub

soros elnöke a sajtótájékoztatón elmondta, hogy a nyíregyházi Lions Klub és a kórház között évek óta szoros az együttműködés, éves szinten 1-és kétmillió forint összeget tudnak karitatív célokra adományozni, ebből jut a kórháznak is. Örülnek annak, hogy a szemészet támogatása mellett, az Ortopédiai Osztálynak is tudtak segítséget nyújtani.

A környezet és természet védelmében 2008/2009 év fordulóján

Élet egy csendes, falusi házban háziállatokkal és konyhakerttel körülveve, avagy egy mozgalmasabb, bár szürkébb nagyvárosban, netalán szigetlakóként az óceán közepén?

Kinek mit hordoz a környezet fogalma? Általában

mikrokörnyezetünket, szűkebb lakóhelyünket, és az azt övező tágabb életteret értjük alatta, az ott élő növény- és állatvilággal, emberekkel valamint az épített környezettel együtt. A környezet földrajzi fekvése, éghajlata, domborzata, s nem utolsósorban társadalmi be-

rendezkedése is behatárolja az ember lehetőségeit és tevékenységét, melyet történelmünk során végig nyomon követhetünk.

Hogyan is kezdődött? Honfoglaló őseink idején a Kárpátok hegykoszorújával ölelt síkságot nagy kiterjedésű ártéri erdők, lápokkal,

mocsarakkal tarkított erdős puszták, kanyargó folyók ékesítették gazdag növény- és állatvilággal. Ekkor kezdődött a legelgető állattenyésztés, mely számos erdő kiirtását eredményezte, s folytathatnánk a sort a civilizáció térhódításától napjainkig. Manapság a "végkifejletet" látva, valamiben egyet kell értenünk. Őseink harmóniában éltek a természettel, zsigereikben érezték, mit kell tenniük, összehangolva az egyén, a közösség s a természet érdekeit, mely ugyanakkor mindig egy magasabb eszme szolgáltatásban is állt. Leegyszerűsítve ismerték az élet értelmét, tudták, hogy felelősséggel tartoznak a jövőért, s ennek megfelelően alakították jelenüket!

Korunk emberének határtalan lehetőségeit, kutatási és tudományos tevékenységének eredményeit ismerjük; munkánkat, életünket könnyebbé tevő modern technikai eszközökkel nap, mint nap találkozhatunk - s közben úgy érezzük, valamit elhibáztunk! Hiszen környezetünket eme "fejlődéssel" párhuzamosan tettük tönkre, úgy véelve, a természet elemei a végsőkig szennyezhetőek, minden "megtörülés" nélkül. Néhány globális probléma:

- az esőerdők területe évente 17 millió hektárral csökken;

- legalább 140 növény- és állatfaj tűnik el naponta;

- a világ szén-dioxid kibocsátása 26%-kal nagyobb, mint az iparosodás előtt volt, és folyamatosan növekszik;

- a Föld népessége évente 92 millióval nő, egyre nagyobb méreteket ölt az elszegényedés, és folytathat-

ENERGIATAKARÉKOSÁG - Hasznos tippek 1.

JÓSA 2009
 ENERGIATAKARÉKOSÁGI
PROGRAM

A kórház havonta 60 millió Ft-ot fizet ki energia számlákra. Kis odafigyeléssel jelentős megtakarításokat érhetünk el, ha Ön is segít!

2009-ben búcsúzzunk el az energifaló villanykörtétől, hogy átadja a foglalatokat a hatékony világosságnak!

Áramtakarékosági tippek:

- » Kapcsolja le a lámpákat, ha nincs rá szüksége!
- » Napközben használjon természetes fényt, ahol csak lehet!
- » Az általános világítást helyi fényekkel egészítsük ki pl. asztali lámpa.
- » Használjon energiatakarékos izzókat!
- » Elsősorban olyan helyre szereljük kompakt izzót, ahol az legalább napi 3-5 órát működik, így biztos, hogy a beruházás rövidebb idő alatt megtérül.
- » A „standby” (készenléti állapot) energiát fogyaszt, akkor is, ha a készülék (TV, rádió, számítógép, nyomtató, fax) nem működik, kapcsolja ki elektromos berendezéseit, ha nincsenek használatban, rengeteg energiát és pénzt takaríthat meg vele.
- » Energiatakarékos berendezéseket használjunk.
- » Okosan helyezze el az elektromos berendezéseket, a meleg fűtőtest, vagy a tűzhely mellett álló hűtő lényegesen több energiát használ el, mint a hűvösebb helyen álló.
- » A mobiltelefon töltőket használat után húzzuk ki a konnektorból, mert ha nincs rájuk csatlakoztatva készülék, akkor is vesznek fel áramot.
- » Az újabb divatos halogén spot lámpák, nem hogy csökkentették volna az energia felhasználást, de jelentősen megnövekedtek, a divatot meg kell fizetni, sokkal többre kerül az alkatrész + több lesz a villanyszámlánk...

nánk, hiszen mindenki jól ismeri ezeket a világméretű gondokat.

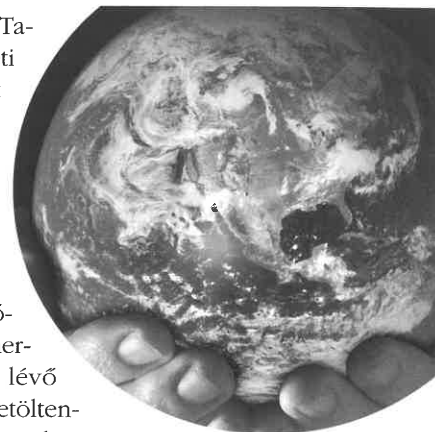
Az első, 1969-ben megrendezett Stockholmi Környezetvédelmi Világkonferencián a következők hangzottak el:

"Az emberiség történelme során most első ízben vagyunk tanúi egy olyan világviszonylatú válság kibontakozásának, amely mind a fejlett, mind a fejlődő orszá-

gokat érinti; az emberi környezetet válságáról van szó!" (U. Thant)

Azóta számos törekvés és módosítás kidolgozására került sor a problémák megoldására és lassítására - sajnos, kevés sikerrel. Vajon miért? Miért nem vagyunk hajlandók komolyan venni, hogy a környezetünkben élő védte-
telenebb élőlényeket (beleértve embertársainkat is) nem eltiporni, hanem "öriz-

ni és művelni" kell? Talán kevés természeti katasztrófa történt eddig vagy annak súlyossága nem érintett meg bennünket? Esetleg életünk értelme és tudatunk csupán a fogyasztásra korlátozódik? Netalán nem ismerjük a körülöttünk lévő élőlények életét, s betöltendő fontos szerepét az öko-

szisztémákban? Legrosszabb esetben nem is érdekel bennünket? Bármelyikre adunk igenlő választ, tisztában kell lennünk azzal, hogy a természeti környezettel szembeni kíméletlen rablógazdálkodás és kizsákmányolás egyben emberi voltunk hanyatlását is törvényszerűen előidézte és előidézi, s a rohamos 'fejlődés' mindannyiunk jövőjét veszélyezteti!

Ha nem vett még ki belőlünk teljesen a jövő nemzedéke, Földünk sorsa iránt érzett felelősség és szeretet, komolyan el kell gondolkodnunk, hogyan változtathatók meg a fenti folyamatok, hogy gyermekeinkre egy élhető, szép és természetes környezetet hagyjunk örökölni, amennyire ez még lehetséges! Az induló új esztendő csöndje segíthet e nemes gondolatok megszületésében!

A környezettudatos viselkedés elmélyítését is szolgálja a környezetvédelmi csoport az új évben, melynek alapjait mindenki saját kis mikrokörnyezetében kezdheti el vagy folytathatja, más-más környezetben - feladatunk és felelősségünk azonban egyetlen!

"A Földet nem nagyapáinktól örököltük, hanem unokáinktól kértük kölcsön!"

*Jubász Sarolta
környezetvédelmi ökológus*

ENERGIATAKARÉKOSÁG - Hasznos tippek 2.

JÓSA 2009 ENERGIATAKARÉKOSÁGI PROGRAM

A kórház havonta 60 millió Ft-ot fizet ki energia számlákra. Kis odafigyeléssel jelentős megtakarításokat érhetünk el, ha Ön is segít!

Az energia megtakarítása a szokások megváltoztatásával sikerülhet! Takarékosan az energiával!

Áramtakarékosági tippek:

A számítógép használata során csökkenthetjük a fogyasztást:

- » alacsonyabb teljesítményű kisebb energiaigényű számítógép használatával,
- » sötét háttér használatával,
- » sötét képernyővédő használatával,
- » az energiakímélő üzemmód bekapcsolásával,
- » a monitor kikapcsolásával,
- » újraírható adattárolók használatával.

Energiatakarékos fűtés:

- » Szigetelés, a takarékoság kulcsa.
- » Szigetelje le az ablakokat és az ajtókat!
- » Helyiségek szellőztetését naponta többször, de rövid ideig célszerű végezni.
- » Épületek bejárati ajtóit, lépcsőházak, épület szintek ajtóit zárva kell tartani, ahol szükséges igényelni kell az automata ajtóműködtető felszerelését.
- » Hétféteken és munkaszüneti napokon a nem használt épületekben, irodákban alacsonyabb hőfokra kell beállítani a hőfokszabályozót.

Gazdaságos vízhasználat:

- » ne tűrjük meg a csöpögő csapot
- » a csapokra szereljük áramkorsorlátozót.

Nagy Jánosné
 osztályvezető főnővér
 Krónikus Belgyógyászati
 és Geriátriai Osztály

Ápolói pályafutása 1997 szeptemberében kezdődött Tiszavasváriban, a Kornisné Liptay Elza Szociális Otthonban, 2002 szeptemberében pedig a III. Belgyógyászati Osztályon folytatódott, ahol ágy mellett dolgozott. Miután befejezte tanulmányait, leállamvizsgázott, az I. Belgyógyászatra került. Előbb műszakvezetőként, majd szakoktatóként dolgozott, de ezeket a munkaköröket nem érezte testhezállónak, ezért kérte, hogy ismét ágy mellett dolgozhasson. A VIP részlegre került, majd újabb váltás következett. A múlt esztendőben az ápolási igazgatónő megbízta a Krónikus Belgyógyászati Osztály főnővéri teendőinek ellátásával, megbízott főnővéreként. Úgy látta, hogy ebben a munkakörben ki tud teljesedni, meg tudja valósítani ápolással kapcsolatos elképzeléseit, ezért 2008 decemberében megpályázta ezt az állást, amit elnyert. Főnővéri minőségében arra törekszik, hogy a betegek és a hozzátartozók egyaránt meg legyenek elégedve az az ellátással, amit az osztályon biztosítanak. A színvonalas betegellátás azonban csak akkor valósítható meg, ha a dolgozók is kiegyensúlyozottak, úgy érzik, hogy megbecsülik munkájukat, és második ottho-

nuknak érzik az osztályt. Vezetői munkája során az ún. holisztikus szemléletet szorgalmazza, ami azt takarja, hogy nemcsak a beteg mentális, fizikális szükségleteivel, hanem a hozzátartozókkal is foglalkoznak. Hiszen őket is fel kell készíteni a további teendőkre, amikor hazakerül a beteg, hogy hogyan kell otthoni körülmények között gondoskodni róla. A Krónikus Belgyógyászat 98 ágyszámmal rendelkező osztály, az ápolói teendőket meghatározza, hogy sok súlyos, végstádiumban lévő, magatehetetlen fekvőbeteget ápolnak, akiket mosdatni, etetni kell naponta többször, hiszen az idős betegek az elesettség olyan stádiumában vannak, hogy önálló életvitelre, önmaguk ellátására csak részben, vagy egyáltalán nem képesek, ápolásuk, ellátásuk nagyon összetett feladat. Sok a teendő az osztályon, hiszen nemcsak fizikálisan gondoskodnak az ápoltakról, hanem mentálisan is. Az idős, beteg ember lelke nagyon érzékeny, így nemcsak a testükkel, hanem a lelkükkel is foglalkozniuk kell a nővéreknek. Ezt a nagy empátiát és szakmaszeretetet igénylő feladatot 17 szakápoló és 10 segédápoló látja el. Azt mondja, munkakörének ellátása nem könnyű, de nagyon szép feladat. Úgy gondolja, jól döntött, amikor elvállalta ezt a posztot, hiszen úgy érzi, ezen az osztályon szükség van rá, tud segíteni abban, hogy méltósággal élhessék meg a betegek az osztályon töltött napjaikat. Osztályos ápolásvezetőként az a célja, hogy a betegek minél jobb életminőséget érhesenek el a kórházi kezelés során, és ennek szakmai végrehajtása érdekében a jövőben szeretne geriátria szakon egy főiskolai má-

soddiplomát szerezni, hogy minél korrektebbül láthassa el a betegeket. Emellett természetesen fontosnak tartja, hogy munkatársai is minél képzettebbek legyenek, ezért folyamatosan gondoskodik a munkatársak szakmai továbbképzéséről, melyek lényege, hogy minél jobb szakértelemmel, empátiával, kommunikációs képességgel lássák el a beteget. Célja: Minden kolléga ismerje és helyesen alkalmazza az osztályon érvényben lévő protokollokat és előírásokat, ami a minőségi munkavégzéshez elengedhetetlen.

Sinka Zoltánné
 osztályvezető főnővér
 Neurológiai Osztály

1984-óta dolgozik az egészségügyben. A Foglalkozás-egészségügyi Szolgáltatnál kezdte pályáját, 23 évet töltött ezen a területen. Az Egészségügyi Főiskolán tanult, ott szerzett diplomát ápolói végzettséget. 2004-ben változás történt életében, ekkor helyezkedett el a kórház Neurológiai Osztályán. 26 hónapon keresztül dolgozott nővéreként, először az Intenzív Osztályon, majd a VIP részlegen. Amikor tudomást szerzett arról, hogy megüresedett a főnővéri állás a Neurológiai Osztályon, akkor döntötte el, hogy megpályázza ezt a posztot, hiszen ezen az osz-

tályon már dolgozott, voltak tapasztalatai a betegek ápolásáról, a nővéri, a főnővéri teendőkről. Pályázatát siker koronázta, elnyerte a főnővéri állást, 2008. december 15.-én kapta meg kinevezését. Főnővéreként arra törekszik, hogy az ápolási munka a beteg, a hozzátartozó, az orvos teljes megelégedésére történjen, hogy a betegek és a hozzátartozók tudják, érezzék, hogy az osztályon a betegek jó kezében vannak, minden az ő gyógyulásuk érdekében történik. Jó, összetartó kis csapatot szeretne kialakítani, hiszen az ápolás csapatmunka, egymásra vannak utalva, egymás munkáját egészítik ki olyan módon, hogy minden területnek megvan a maga felelőse. Az osztály sajátossága, hogy kevés beteg érkezik előjegyzéssel, hiszen a stroke hirtelen teszi elesetté az embereket, akiket sürgősségi esetként látnak el. Ez egy nagy osztály négy részleggel 80 ágygal (neurológia 31 ágy, intenzív részleg 6 ágy, stroke 37 ágy, 16 ágyas vegyes részleg). Szereti a munkáját, hiszen ezért választotta ezt a hivatást ezért tanult. A betegközpontú szemléletet akarja elmélyíteni az osztályon, hogy a nővérek úgy ápolják a beteget, mintha a saját hozzátartozójuk lenne. Közel 2 hónapja irányítja az ápolási munkát az osztályon, és úgy látja, az idő őt igazolta, jó irányban halad, fokozatosan sikerül megvalósítania azokat a jobbító kezdeményezéseket, amelyeket a pályázatában is leírt. Természetesen vannak olyan változtatások, amelyeket nem fogadnak maradéktalan örömmel a dolgozók, hiszen pluszmunkát jelentenek, de meg kellett tenni, mert leltárhányt tártak fel az osztályon, amin egy nagyobb dokumentációval,

nagyobb odafigyeléssel tudnak javítani. A betegdokumentáció átláthatóságán is szeretne jobbitani, erre is kiadott főnövéri utasítást. Ezek az intézkedések a betegek javát, a színvonalasabb ellátást szolgálják. Emellett hangsúlyt fektet arra, hogy jó legyen a hangulat ezen a nagy létszámú osztályon, jó körülmények között dolgozzanak a munkatársak, éppen ezért szerveznek ún. közösségformáló rendezvényeket családtagok részvételével, hogy más oldalról is megismerhessék egymást a dolgozók, hogy barátságok szülessenek, aminek pozitív kihatása lehet a munkára, a munkahelyi légkörre is.

Czerula Tiborné
osztályvezető főnővér
SBC

A munkám a hivatásom, az életem - mondja Czerula Tiborné, a Sürgősségi Betegellátó Centrum frissen kinevezett fiatal főnővére. 1987. augusztus elsején kezdődött pályafutása a Jósa András Oktató Kórházban, akkor a II. Belgyógyászati Osztályon helyezkedett el, ahol két évig dolgozott. 1990-ben egy újabb munkalehetőség kínálkozott a Sürgősségi Betegellátó Osztályon, ahová az akkori osztályvezető főorvos hívta, hogy tudását ezen az osztályon kamatoztassa. Hamar

megkedvelte ezt a nagy betegforgalmat lebonyolító osztályt, ahol nagy a pörgés, ami magával ragadja az embert, aki ráérez erre a ritmusra, megszereti ezt a munkát, az itt is marad. Az sem mellékes, hogy nagy az összetartás, jó a közösség az osztályon. Jól kiegészítik egymást, mindenki képlékeny arra, hogy az új dolgokat befogadja. Naponta 120 beteg fordul meg a Sürgősségi Centrumban, ami önmagában is egy nagy betegszám, emellett pluszfeladatot igényel minden munkatárstól a detoxikálóba érkezők ellátása, hiszen ez az egység szintén az osztályhoz tartozik. 70 munkatárs tagja a fiatal, lendületes csapatnak, irányítása alá 36 nővér, 20 gépíró és 5 egészségügyi kisegítő tartozik. Jelenleg a napi aktuális feladatok ellátása mellett a legnagyobb odafigyelést az új, kardiológiai szakrendelő kialakítása jelenti, a helyiség berendezése, felszerelése.

Szeptemberben indult egy új rendszer, melynek lényege, hogy egy nem feltétlenül diplomás, de jó kommunikációs készséggel rendelkező ápoló osztályozza a betegeket. Irányít egy hétfős csapatot, ez a munka a betegek ellátását teszi gördülékenyebbé és ezt szeretné még tökéletesebbé tenni, továbbfejleszteni. Szakmai ismereteinek bővítése érdekében tanul, jelenleg a Debreceni Egyetem Egészségügyi Főiskolai Karának harmadéves diplomás ápolószakos hallgatója. Munkatársai képzését, tudományos rendezvényeken való részvételét is szorgalmazza, hiszen a jól képzett nővér is igen sok olyan diagnózissal és problémával találkozik nap mint nap, melyek tájékozottságot és a legfrissebb ápolástani ismeretek meglétét igénylik.

Együttműködési megállapodás a kórház és a Debreceni Egyetem Egészségügyi Kara között

Dr. Pikó Károly főigazgató és dr. Kalapos István dékán együttműködési megállapodást írt alá a két intézmény között a gyakorlati képzés megszervezésére és lebonyolítására, hiszen a gyakorlatorientált képzés oktatóterepe a Jósa András Oktató Kórház. Manapság egyre nagyobb szükség van megfelelő kompetenciával rendelkező szakdolgozókra, akiknek képzésében működik együtt a kórház az egészségügyi karral.

A két intézmény közötti kapcsolat nem új keletű, korábban alapszakonként, szakonként külön-külön megállapodásban rögzített közös tevékenységet most egységes elvek mentén szabályozott oldalról közelíti meg az új megállapodás, részletezi a négy alapszak és egy mesterszak hallgatóinak gyakorlati képzésével szemben támasztott követelményeket. A két intézmény közötti megállapodás új pontja, hogy feladatorientált teameket fognak képezni.

Új szakok indulnak a Debreceni Egyetem nyíregyházi Egészségügyi Karán

februárban, ifjúsági védőnői, egészségügyi rehabilitációs menedzseri és szociális gerontológia továbbképzési szak. A diplomát adó szakokon 60 diák kezdheti meg tanulmányait. Emellett folyamatban van az egészség-turizmus-szervezői és az ápolói mesterképzési szak akkreditálása is.

Az együttműködés nemcsak a képzésre vonatkozik, hanem más területekre is kiterjed, többek között interregiós pályázatokra, hiszen ha közösen indulnak sikeresebben pályázhatnak a hatékony fejlesztések érdekében, hogy olyan embereket képezzenek, akik eséllyel indulhatnak a munkaerőpiacon.

A Jósa András Oktató Kórház stratégiai céljai között szerepel a következetes humán erőforrás képzésben való kölcsönösen előnyös egyeztetés hosszú távú megvalósítása. A megállapodásnak célja az is, hogy tapasztalataikkal segítsék a képzőhely munkáját abban, hogy ne legyen egyes területeken túlképzés, máshol pedig munkaerőhiány az egészségügyi szférában.

A Kórházi Etikai Bizottság és az Intézeti Kutatásetikai Bizottság 2009. január 13-án tartott ülésén először gyógyszerkipróbálási kérelmeket tárgyalt. Ezt követően a Betegjogi képviselő feladatköre és hatásköre került szóba. A kérdéssel kapcsolatos jogi szabályozás nem részletes és nem egyértelmű. Jó lenne a vitás kérdések pontosítása, ami a Betegjogi képviselő, az Etikai Bizottság és a kórház egészségének az eddigieknél szorosabb és eredményesebb együttműködését eredményezné.

Igényként merült fel az EB tagjaiban a tagság fiatalítása, új tagok bevonásának a szükségessége.

A 2009. február 10-i ülésen gyógyszerkipróbálási kérelmek megbeszélése után ismét a Betegjogi Képviselő és az Etikai Bizottság hatékonyabb együttműködésének a szükségességéről és lehetőségeiről folyt részletes és tartós megbeszélés. Az együttműködés javítását a betegellátás humánusabbá és eredményesebbé tétele, valamint a kórházi dolgozók munkájának kedvezőbb megítélése egyaránt megkívánja.

Dr. Jakó János, EB és IKEB elnök

Adomány a Gázai övezetbe

Egymillió forint értékű gyógyszert, kötszert küldött a kórház a Gázai övezetbe a térségben zajló fegyveres konfliktus civil áldozatainak ellátására. A gázai konfliktus halálos áldozatainak száma meghaladja az öt-százat, egynegyedük civil és gyermekek.

A gyógyszeradományt az országunkban élő palesztinokon keresztül, a Palesztin Állam Külügyminisztériuma Ahmad Abdelraeck nagykövet közbenjárásával kérte.

Az adományt, melyet a nagybeszállítók támogatásával állítottak össze, Seszták Oszkár, a megyei közgyűlés elnöke és dr. Pikó Károly főigazgató adta át Kewsani Elian követ tanácsosnak, a Palesztin Állam nagykövethelyettesének.

Dr. Pikó Károly főigazgató azt hangsúlyozta, hogy az intézmény alapfeladata a gyógyítás, a segítségnyújtás, hiszen a kórház egészségügyi dolgozói erre esküdtek

fel. Politikai hovatarozás figyelmen kívül hagyásával nyújtják ezt a támogatást a szenvedő, bajbajutott embereknek. Olyan gyógyszereket, gyógyászati eszközöket küldenek, amelyekkel megkönnyíthetik a sebesültek ellátását. Ez a fajta támoga-

tás nem új keletű az intézményben, hiszen a kórház orvosai a világ minden táján már évek óta nyújtanak segítséget a bajbajutottaknak. Ez az egymillió forint nem a kórház büdzséjét terheli, nem érinti a betegellátást, a nagybeszállítók segítségével

jutottak hozzá. Az adományt a Palesztin Állam helyettes nagykövete vette át, aki elmondta, a térségben percről percre emelkedik a sebesültek száma, óriási szükség van egészségügyi felszerelésekre és arra az erkölcsi támogatásra, hogy a gazdasági

nek. Képviselőiben dr. Papp István és dr. Sayej Walid orvosok vették át jelképesen az adományt. Sayej doktor néhány hetet már dolgozott egy kairói kórházban, ahol palesztin sebesülteket látott el és ahol szembesült azzal a borzalommal, amit ez a humanitárius katasztrófa jelent, hogy nincs gyógyszer, kötszer, élelmiszer szinte mindent nélkülöznek az emberek, ami a napi életvitelükhöz szükséges. Sokat segít ez az adomány. Dr. Papp István elmondta, a Baptista Szeretetszolgálat fajra, vallásra, politikai meggyőződésre való tekintet nélkül nyújt segítséget a katasztrófa sújtotta térségekben, azoknak, akiknek szükségük van rá. az egészségügyi csomagot a határ megnyitását követően juttatják el a térségbe. A gyógyszertámogatást követően a későbbiekben orvoscsoport is segíti a sebesültek ellátását.

nehézségek ellenére is vannak segítőkész közösségek, hiszen ez a hozzáállás is nyomást gyakorolhat a politikusokra, hogy szorgalmazzák a tüzszünetet.

Az egészségügyi csomagot a Baptista Szeretetszolgálat juttatja el a rászoruló-

„Megágyazunk a színvonalas betegellátásnak”

Értékes, jó minőségű betegágyakat kapott az intézmény a "Megágyazunk a színvonalas betegellátásnak" program keretében, a Máltai Szeretetszolgálat, egy svájci üzletember és a Sanofi-aventis gyógyszergyár közreműködésének köszönhetően.

Az új ágyak kényelmesebbek, komfortosabbak, mint a hagyományosak, növelik a betegek kényelmét, könnyebbé, elviselhetőbbé teszi az ápoltak kórházi ágyon töltött napjait és megkönnyítik az ápolók munkáját. A "Megágyazunk a színvonalas betegellátásnak"

program a múlt év őszén indult egy svájci üzletember Bajzát Olivér jóvoltából, aki fia az 1956-os forradalom leverését követően egy Svájcban otthonra talált magyar menekültnek. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Sanofi-aventis/Chinoin gyógyszergyár közreműködésének köszönhetően ingyenesen jut 500 betegágyhoz 11 magyar kórház. A berni egészségügyi intézmény lecserélte 3-5 éves ágyait és karitatív szervezeteknek adományozta, így a Máltai Szeretetszolgálatnak, akik gondoskodtak a magyarországi szétosztásról.

A Jósa András Oktató Kórház 18 db, egyenként közel 1 millió forint értékű pro-

fesszionális ágygal bővítheti felszereltségét, melyek az Ápolási Osztályra kerülnek, a bővítési munkák befejezését követően.

A program keretében az intézmény főigazgatója dr. Pikó Károly vette át az ágyakat dr. Erős László orvosigazgatótól, a hazánk legnagyobb magyar-francia gyökerű, 100 éves múlttal rendelkező gyógyszergyárának képviselőjétől. A betegágyak nagy segítséget jelentenek a betegellátás színvonalának emelésében és abban, hogy a fekvőbetegek minél színvonalasabb feltételek mellett tölthessék gyógyulási idejüket, hiszen komfortos körülmények között a felépülés is gyorsabb.

Negyedszázad a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei felnőtt hematológiai szakellátás szolgálatában (1983-2007)

25 éves a megyei felnőtt hematológiai szakellátás a nyíregyházi Jósa András Oktató Kórházban

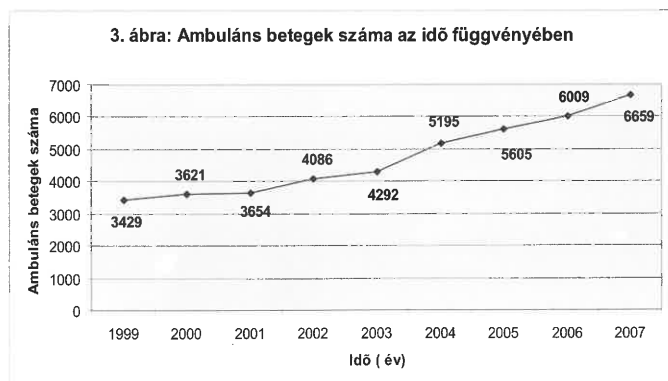
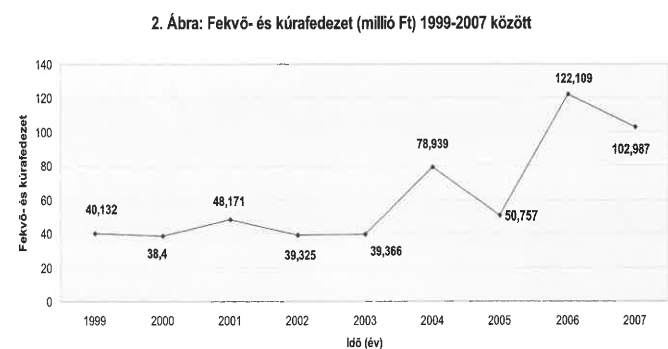
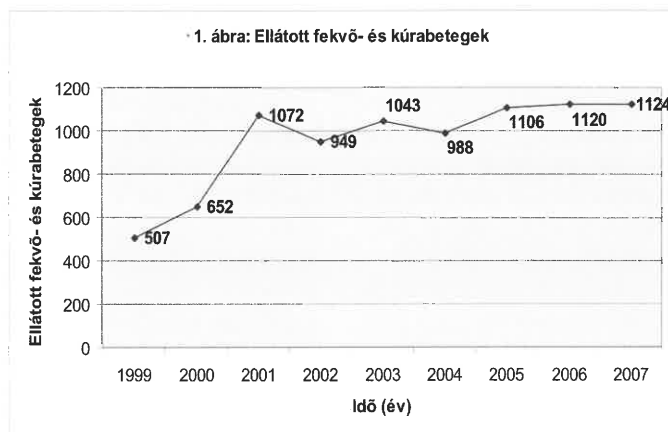
1983 januárjában kezdte meg működését kórházunk V. Belgyógyászati Osztálya a kórház Sóstói úti telephelyén. Első vezetője a kezdetektől 1999 júniusáig Dr. Jakó János főorvos volt, aki megteremtette az osztály keretein belül a megyében a korszerű hematológiai ellátást. Az osztály a megye egész területére kiterjedően végezte a felnőtt hematológiai betegek kezelését és gondozását. Jakó főorvos nyugdíjba vonulása után, 1999 júniusától Dr. Szerafin László kapott megbízást az osztály vezetésére, majd 2000 januárjától az egyesített II. és V. Belgyógyászati Osztály együttes irányítására, amely II. Belgyógyászati Osztályként a kórház Szent István utcai telephelyén, a belgyógyászati pavilonban folytatta tevékenységét.

2005. január 1-jétől az I. és II. Belgyógyászati Osztály összevonásra került. Azóta a hematológiai ellátás az önállóan működő Hematológiai Osztályon folyik az onkoradiológia épületében, már a szakmai követelményeknek megfelelő körülmények között, 28 ágyon, amelyek közül négy egy-

ágyas speciális kórterem a csontvelő aplasiában levő betegek ellátására szolgál. Bár az osztály orvosai közül az évek során hatan szereztek hematológiai szakképesítést, sajnos az ismételt költözések és az állandó túlterheltség miatt a szakorvosi létszám többször is kritikus szintre csökkent. Az osztály a csontvelő transzplantációt kivéve gyakorlatilag az összes hematológiai megbetegedésben szenvedő beteg ellátását (diagnózis megállapítása, kezelés, gondozás) végzi. Évente mintegy 1100 fekvőbeteget és fokozatosan növekvő számú, 2007-ben már közel 7000 ambuláns beteget látott el. A Hematológiai Osztály 1983-2007 közötti teljesítményének néhány adatát az 1. táblázatban, az 1999-2007 között ellátott fekvő- és kúra-betegek számát, fedezet értékét és az ambuláns betegvizsgálatok számát az 1., 2. és 3. ábrán mutatjuk be. Az ambuláns betegforgalom az évek során folyamatosan emelkedik, köszönhetően részben a javuló gyógyítási eredményeknek, valamint a társszakmák fokozott konzíliumigényének is.

1. táblázat: A Hematológiai Osztály teljesítményének néhány adata:

év	Ágyszám (hematológia ágyak száma)	Fekvő- és kúrabetegek együttes száma (bel)=bel.gyógy. (h)= hematológiai	Ágykihasználtság (%)	Átlagos ápolási nap	Járóbeteg száma
1983	50 (18)	932 (bel+h)	86,6	15,5	1184
1990	53(18)	1757 (bel+h)	96,7	10,7	2005
2000	105 (18)	952 (h)	108,1	8,6	3621
2005	(28)	1064 (h)	91,9	8,5	5605
2007	(28)	1124 (h)	77,3	9,7	6659

Az osztályon a gyógyító munka mellett tudományos tevékenység is folyik. Az évek során eddig 69 lektorált tudományos közlemény és egy kandidátusi értekezés született több száz előadás mellett. Az osztály gyógyító és tudományos tevékenységét több kórházi, megyei és regionális, valamint országos szakmai társasági kitüntetés mellett az Orvosi Hetilap Markusovszky-díjával és két alkalom-

mal Batthyány-Strattmann László-díjjal is elismerték. A megyei felnőtt hematológiai szakellátás 25 éves évfordulója alkalmából az osztály vezetője alkalmából az osztály vezetője 2008. december 12-én ezzel a bevezető ismertetővel kezdődő jubileumi tudományos ülést tartott a kórházban.

Dr. Szerafin László
kandidátus
osztályvezető főorvos
tanszékvezető
főiskolai docens

LECTORI SALUTEM

Bizalom

Az ember, ahogy kifelé fut az életből, bár önámítás, közcsalátás, hogy van viszsztatérés, hogy, de jó nézel ki, meg, hogy egyre fiatalabb vagy, szóval mind nagyobb érték a számára a bizalom a stabil fogódzó. Amikor bemegyek a suszteromhoz és mosollyal fogad, a szabóm helytel kínál és belekezd a világpolitika értékelésébe, a bőrdíszműves szomorúan konstatálja, hogy nincs utánpótlás, de még képzés sem, a borbélyom, aki már megjárta Ausztráliát is büszkén mesél a hatalmas óceánról, napbarnított fürdőzőkről, szörfözőkről, aki

ott persze fehér maradt és itta a sört, mert nem bírja a napot. Szóval közöttük otthon érzem magam, ez az én világom, a hatvanasoké, a sokat megélték és a sokat csalódottaké.

Ülök a szakrendelő előtt, mert tisztességesen szaporodnak a nyavalyáim, sejtéseim szerint a soha már nem megoldható, de toldozható, foldozható bajaim. Hallom mellőlem a másik sorból hogy, X doktor nyugdíjba ment, de már nem is akar visszajönni, Y akarna, de nem fogadják, a hely a fiataloknak kell. Z meg maga betegebb, mint a betegei.

- Én meg ragaszkodnék

hozzá annyira megszoktam a korholó szavait, simogató mosolyát.

- Engem mindig bíztatott, hogy egyre jobban vagyok, bár nem igaz, de jól esett.

- Egyszer kifutott velem az erdőig hogy megmutassa mi az egészséges, azóta napon-ta én is megteszem. Néhanyan felállnak, elköszönnek, mások magukba csomagolják az aggodalmaikat. Fialtal mosolygós arcú doktornő nyitja az ajtót, köszön, sokan fellélegeznek. Remélem belőle lesz sok-sok év múlva az, az aggódo arcú doktor néni a szépre, jóra tanító fájós lábú és derekú tapasztalt orvos - így legyen! D.T.

Megkérdeztük: Élnék-e a dolgozók azzal a lehetőséggel, hogy adójuk 1%-át közhasznú szervezetnek ajánlják fel?

Kleberszné Bakai Bernadett:

A párommal együtt mindig élünk ezzel a lehetőséggel. Fontosnak tartom, hogy rendelkezünk ennek a pénznek a sorsáról valamelyik közhasznú szervezet javára, hogy ilyen módon is segítsünk nekik. Otthon megbeszéljük, hogy kinek, mely szervezet javára ajánljuk fel ezt az összeget.

Két kisgyerekem van, a kisebbik bölcsődébe jár, a nagyobbik óvodás. Úgy látjuk, hogy ezeknek az intézményeknek is nagy - nagy szükségük van a támogatásra. Megosztjuk egymás között, hogy egyikünk az óvodát, másikunk a bölcsődét segít alapítványt támogatja. Úgy látom, hogy sokat jelent számukra ez a felajánlás, amelyből olyan készültségfejlesztő eszközöket tudnak vásárolni, amelyre egyébként nem lenne lehetőségük. Amikor beérkezik ez az összeg, mindig bemu-

tatják a szülőknek, hogy mire használták fel, mivel gyarapodott a kelléktár, aminek valamennyien nagyon örülünk, hiszen ezek az eszközök gyermekeink gyarapodását, fejlődését szolgálják.

Kató Józsefné:

Amióta lehetőség van rá, azóta minden évben rendezem én is az adóm 1%-áról. Általában a leukémiás beteg gyermekek javára szoktam felajánlani ezt az összeget, mivel a szívemhez nagyon közel állnak a gyermekek, hiszen én is anyuka vagyok, nekem is van gyermekem egy hétéves kislány. Nem betegágy mellett dolgozom, hanem az informatika területen előadóként, de itt a kórházban gyakran találkozom sírósszemű kisbetegekkel és ilyenkor mindig arra gondolok, hogy milyen jó lenne, ha hamar meggyógyulnának.

Gulyás Dóra:

12 év óta dolgozom a kórházban, ebből 11 esztendődt ágy mellett dolgoztam így tudom, hogy bizonyos eszközök mennyire gyorsan elavulnak és milyen nagy szükség van újak beszerzésére. Nagyon jó dolognak tartom, hogy felajánlhatjuk adónk 1 %-át egy közhasznú szervezetnek. Én eddig mindig a sürgősségi alapítványnak ajánlottam fel adóm 1-át, férjem pedig annak a bölcsődének az alapítványa számára, ahová kislányunk jár. Ott is szükség van a segítségre. Bár 1% csepp a tengerben, de úgy gondolom, hogy sok kicsi sokra megy.

KÓRHÁZUNK

A SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT JÓSA ANDRÁS OKTATÓ KÓRHÁZ LAPJA

Felelős kiadó:

Dr. Pikó Károly
főigazgató

Főszerkesztő:

Dr. Dolinay Tamás

A szerkesztőbizottság:

Bugya István
Jakabné Harcsa Erzsébet
Szabó Tibor
Kupi Ildikó

A szerkesztőség munkatársai:

Bakosné Mikula Edit
Gyarmati Ágnes
Nagy Viktória

Szerkesztő:

Kovács Mariann
kovacs.mariann@yahoo.com

Fotó:

Racskó Tibor

Tervezés, nyomdai kivitelezés:

Tatár Róbert
reklamgrafikus
Mobil: (70) 381-6672
robitatar@yahoo.com

Ingyenes kiadvány. Megjelenik kéthavonta 1.500 példányban.

A szerkesztőség címe:
4400 Nyíregyháza,
Szent István u. 68.
Tel.: (42) 465-666

1%

Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat

Jósa András Oktató Kórház

4400 Nyíregyháza, Szent István u. 68.

címén bejegyzett

ALAPÍTVÁNYOK és EGYESÜLETEK

ADÓ • 1% ADÓ

**KÖSZÖNJÜK, HOGY ADÓJA 1%-VAL SEGÍTETTE
AZ ALÁBBIAKBAN FELSOROLT ALAPÍTVÁNYOK ÉS
EGYESÜLETEK VALAMELYIKÉNEK MUNKÁJÁT!!!**

SZERVEZET NEVE

ADÓSZÁMA

**ALAPÍTVÁNY A SÜRGŐSSÉGI ÉS A DAGANATOS
ELVÁLTOZÁSBAN SZENVEDŐ BETEGEKÉRT**

18808195-1-15

Jólétért Egyesület

18804823-1-15

ADMIR-AL Egészségügyi és Szociális Támogatást Nyújtó Alapítvány

18794566-1-15

Beteg Gyermekekért Alapítvány

19208354-1-15

Beteg Gyermekek Szüleinek Egyesülete

19209245-1-15

„Egészséges Újszülöttekért Alapítvány”

18793565-1-15

„A Fülbetegek Gyógyulásáért” Alapítvány

18799107-1-15

„Kérlek Segíts”... Alapítvány szabolcsi sérült gyermekek
rehabilitációjáért a szakemberek képzéséért

18797112-1-15

„A Kardiológia Támogatása” Alapítvány

18794559-1-15

„Láss, ne csak nézz!” Alapítvány

18801040-1-15

Magyar Ápolási Egyesület Jósa András Kórház Helyi Szervezete

19623317-1-42

Magyar Asztma Nővérek Országos Egyesülete

18795251-1-15

„A Magyar Reumatológia Haladásáért” Alapítvány

Onkoterápiás Tudományos Alapítvány

19016443-2-41

Pszichotikus Betegségben Szenvedők Sz-Sz-B Megyei

18794463-1-15

Érdekvédelmi Egyesülete

18799815-1-15

„Szabolcskéz” Sz-Sz-B Megyei Kézsebészeti

Tudományos Alapítvány

18793400-1-15

Orvosi Segély Alapítvány

18791611-1-15

„Harc az életért” Alapítvány

18801349-1-15

Illyés Zsigmond Baleseti Sebészeti Tudományos Alapítvány

18806021-1-15

Nyír-Ortopéd Alapítvány

18809062-1-15

Neurológiai Fejlődésért Alapítvány

18801284-1-15

Vesebetegek Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Egyesülete

19204013-1-15

VIS MEDICA Alapítvány

18801992-1-15

NYUGDÍJBA VONULÓ MUNKATÁRSAINK BÚCSÚZTATÓ ÜNNEPSÉGE

KARÁCSONYI ÜNNEPSÉG KÓRHÁZUNK NYUGDÍJAS MUNKATÁRSAINAK

